

Fremsat den 26. april 2023 af erhvervsministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af årsregnskabsloven

(Implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2101 for så vidt angår offentliggørelse af indkomstskatteoplysninger for visse virksomheder og filialer m.v.)

§ 1

I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1441 af 14. november 2022, foretages følgende ændringer:

1. I *Fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Europa-Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13,« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Europa-Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2101 af 24. november 2021 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af selskabsoplysninger for visse virksomheder og filialer, EU-Tidende 2021, nr. L 429, 1. december 2021, side 1.«

2. I § 135, stk. 5, udgår »på balancetidspunktet«.

3. Efter afsnit IX indsættes:

»Afsnit IX a

Offentliggørelse af indkomstskatteoplysninger for visse virksomheder og filialer

Kapitel 18 a

Rapport om indkomstskatteoplysninger

De omfattede virksomheder og filialer

§ 137 b. En modervirksomhed, der er omfattet af § 3, stk. 1, og aflægger et koncernregnskab, skal udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, jf. §§ 137 f og 137 g, hvis koncernens samlede årlige nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 5,6 mia. kr., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke, hvis

- 1) modervirksomheden selv er dattervirksomhed af en højere modervirksomhed, der er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, og som udarbejder en rapport om indkomstskatteoplysninger for koncernen efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer eller efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU med senere ændringer,
- 2) modervirksomheden og dens tilknyttede virksomheder, herunder deres filialer, udelukkende er etableret eller har deres faste forretningssted eller permanente erhvervsmæssige aktivitet i Danmark, eller
- 3) modervirksomheden er omfattet af § 137 d.

Stk. 3. Modervirksomheden kan undlade at udarbejde en rapport, når koncernens samlede årlige nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider 5,6 mia. kr.

Stk. 4. Ved beregning af nettoomsætningen finder § 7, stk. 3, nr. 2, 2. pkt., anvendelse.

§ 137 c. En virksomhed, der er omfattet af § 3, stk. 1, og som ikke indgår i en koncern, skal udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, jf. §§ 137 f og 137 g, hvis virksomhedens årlige nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 5,6 mia. kr., medmindre virksomheden udelukkende har erhvervsmæssig aktivitet i Danmark, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Virksomheden kan undlade at udarbejde en rapport, når dens nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider 5,6 mia. kr.

Stk. 3. Ved beregning af nettoomsætningen finder § 7, stk. 3, nr. 2, 2. pkt., anvendelse.

§ 137 d. En dattervirksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse C eller D og indgår i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, skal udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, jf. §§ 137 f og 137 g, vedrørende den øverste koncern, hvis koncernens samlede årlige nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 5,6 mia. kr., medmindre den øverste modervirksomhed eller en anden dattervirksomhed af den øverste modervirksomhed har udarbejdet en rapport om indkomstskatteoplysninger, der opfylder kravene i §§ 137 f og 137 g.

Stk. 2. Har dattervirksomheden ikke de nødvendige oplysninger, skal den anmode dens øverste modervirksomhed om at modtage oplysningerne til brug for udarbejdelse af rapporten efter stk. 1.

Stk. 3. Meddeler den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, skal dattervirksomheden udarbejde rapporten på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, og afgive en erklæring om, at den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen.

Stk. 4. Dattervirksomheden kan undlade at udarbejde en rapport, når koncernens samlede årlige nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider 5,6 mia. kr.

Stk. 5. Ved beregning af nettoomsætningen finder § 7, stk. 3, nr. 2, 2. pkt., anvendelse.

§ 137 e. En filial af en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, skal udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, jf. §§ 137 f og 137 g, vedrørende den udenlandske virksomhed eller koncernen, jf. dog stk. 4 og 5, hvis

- 1) den udenlandske virksomhed
 - a) ikke indgår i en koncern, og denne virksomheds nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 5,6 mia. kr., eller
 - b) er en del af en koncern, hvor den øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, og koncernens samlede årlige nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 5,6 mia. kr.,
- 2) filialens nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider grænsen i § 7, stk. 2, nr. 1, litra b, og
- 3) den øverste modervirksomhed, jf. nr. 1, litra b, ikke har en stor eller mellemstor dattervirksomhed, der er

underlagt reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer.

Stk. 2. Har filialen ikke de nødvendige oplysninger, skal den anmode den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed om at modtage oplysningerne til brug for udarbejdelse af rapporten efter stk. 1.

Stk. 3. Meddeler den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, skal filialen udarbejde rapporten på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, og afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen.

Stk. 4. Filialen kan undlade at udarbejde en rapport, når

- 1) nettoomsætningen for den udenlandske virksomhed i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider 5,6 mia. kr., og rapporten udarbejdes efter stk. 1, nr. 1, litra a eller
- 2) den samlede nettoomsætning for koncernen i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider 5,6 mia. kr., og rapporten udarbejdes efter stk. 1, nr. 1, litra b eller
- 3) filialens nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider grænsen i § 7, stk. 2, nr. 1, litra b.

Stk. 5. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis

- 1) den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed har udarbejdet en rapport om indkomstskatteoplysninger, der opfylder kravene i §§ 137 f og 137 g, eller
- 2) en anden filial af den udenlandske virksomhed eller en anden dattervirksomhed af den øverste modervirksomhed har udarbejdet en rapport om indkomstskatteoplysninger, der opfylder kravene i §§ 137 f og 137 g.

Stk. 6. Ved beregning af nettoomsætningen finder § 7, stk. 3, nr. 2, 2. pkt., anvendelse.

Indholdet af rapport om indkomstskatteoplysninger

§ 137 f. En rapport om indkomstskatteoplysninger skal indeholde oplysninger om samtlige aktiviteter i

- 1) virksomheden, hvis rapporten udarbejdes efter § 137 c,
- 2) koncernen, herunder aktiviteter i alle de tilknyttede virksomheder, der indgår i koncernregnskabet for det relevante regnskabsår, hvis rapporten udarbejdes efter §§ 137 b eller 137 d,
- 3) den udenlandske virksomhed, hvis rapporten udarbejdes efter § 137 e, stk. 1, nr. 1, litra a eller
- 4) koncernen, herunder aktiviteterne i alle de tilknyttede virksomheder, der indgår i koncernregnskabet for det relevante regnskabsår, hvis den udenlandske virksomhed er en del af en koncern, og rapporten udarbejdes efter § 137 e, stk. 1, nr. 1, litra b.

Stk. 2. Rapporten skal udarbejdes i samme valuta, som er anvendt i årsregnskabet for den virksomhed, der udarbejder rapporten efter § 137 c. Udarbejdes rapporten efter §§ 137 b, 137 d eller 137 e, anvendes samme valuta, som er anvendt i koncernregnskabet eller årsregnskabet for den udenlandske virksomhed. Meddeler den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, jf. § 137 d, stk. 3, skal rapporten udarbejdes

i samme valuta, som er anvendt i dattervirksomhedens årsregnskab.

§ 137 g. En rapport om indkomstskatteoplysninger skal indeholde følgende stamoplysninger:

- 1) Navn og CVR-nr. på den virksomhed eller filial, der offentliggør rapporten, og navn, hjemsted og eventuelt CVR-nr. på den virksomhed, som rapporten vedrører.
- 2) Det regnskabsår, som rapporten vedrører.
- 3) Den valuta, der er anvendt ved udarbejdelsen af rapporten.
- 4) De dattervirksomheder, der indgår i koncernregnskabet, og som er etableret i et EU/EØS-land eller er anført i bilag I eller II til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner, hvis rapporten vedrører en koncern.

Stk. 2. Udover oplysningerne, der er nævnt i stk. 1, skal rapporten indeholde følgende specifikke oplysninger, jf. dog § 137 h:

- 1) En kort beskrivelse af aktiviteten.
- 2) Antal beskæftigede opgjort som heltidsbeskæftigede.
- 3) Indtægter inklusive transaktioner med nærtstående parter, herunder
 - a) nettoomsætning, andre driftsindtægter, indtægter af kapitalinteresser eksklusive udbytte fra tilknyttede virksomheder, indtægter af andre værdipapirer og tilgodehavender, der udgør en del af anlægsaktiverne, andre renteindtægter og tilsvarende indtægter, eller
 - b) indtægter, som defineret af den regnskabsmæssige begrebsramme, der ligger til grund for udarbejdelsen af regnskaberne.
- 4) Resultat før skat.
- 5) Beregnet betalbar indkomstskat i den enkelte skattejurisdiktion for det regnskabsår, rapporten vedrører.
- 6) Betalt indkomstskat i den enkelte skattejurisdiktion i det regnskabsår, rapporten vedrører.
- 7) Akkumuleret overskud.

Stk. 3. Oplysningerne efter stk. 2 skal præsenteres separat for

- 1) aktiviteter for hvert land inden for EU/EØS,
- 2) aktiviteter for hver skattejurisdiktion, som den 1. marts i det regnskabsår, som rapporten vedrører, er anført i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner, som offentliggjort i EU-Tidende, og
- 3) aktiviteter for hver skattejurisdiktion, som den 1. marts i det regnskabsår, som rapporten vedrører, og den 1. marts i det foregående regnskabsår er anført i bilag II til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner, som offentliggjort i EU-Tidende.

Stk. 4. For øvrige aktiviteter uden for EU/EØS præsenteres oplysningerne samlet.

Stk. 5. Oplysningerne efter stk. 2 kan opgøres på samme grundlag som den rapport, der måtte være indgivet til told- og skatteforvaltningen efter skattekontrollovens §§ 48-52.

§ 137 h. En eller flere specifikke oplysninger efter § 137 g, stk. 2, kan udelades af rapporten, hvis offentliggørelse heraf kan volde betydelig skade for den virksomhed, som oplysningerne vedrører, jf. dog stk. 3. Enhver udeladelse skal oplyses sammen med en behørigt begrundet redegørelse for, hvorfor udeladelsen er nødvendig.

Stk. 2. Udeladte oplysninger skal senest 5 år regnet fra tidspunktet for udeladelsen medtages i en rapport om indkomstskatteoplysninger.

Stk. 3. Uanset stk. 1 kan oplysninger, der vedrører en skattejurisdiktion, der er anført i bilag I eller II til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner, ikke udelades.

Revisors udtalelse om rapport om indkomstskatteoplysninger

§ 137 i. Revisionspåtegningen på et årsregnskab og eventuelt koncernregnskab for en virksomhed i regnskabsklasse C og D skal indeholde en udtalelse om, hvorvidt virksomheden for det foregående regnskabsår var forpligtet til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, jf. §§ 137 b-137 e, og i bekræftende fald om rapporten er offentliggjort, jf. § 137 j.

Stk. 2. Udtalelsen skal angives i et særskilt afsnit i revisionspåtegningen.

Indsendelse af rapport om indkomstskatteoplysninger m.v.

§ 137 j. Virksomheder og filialer, der skal udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger i henhold til §§ 137 b-137 e, skal til Erhvervsstyrelsen indsende rapporten og en eventuel erklæring, jf. § 137 d, stk. 3, eller § 137 e, stk. 3.

Stk. 2. Dattervirksomheder og filialer, der er undtaget fra selv at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, fordi en anden virksomhed i koncernen, den udenlandske virksomhed eller en anden filial af den udenlandske virksomhed har udarbejdet en rapport efter § 137 d, stk. 1, eller § 137 e, stk. 5, skal indsende rapporten til Erhvervsstyrelsen.

Stk. 3. Indsendelse af rapporten og en eventuel erklæring til Erhvervsstyrelsen skal være foretaget senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører.

Stk. 4. De omfattede virksomheder og filialer skal i minimum 5 år på deres hjemmeside henvise til rapporten på Det Centrale Virksomhedsregister.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om indsendelse af rapporten.«

4. I § 155 b, stk. 3, indsættes efter »Styrelsen fastsætter regler om omgørelse af offentliggjorte årsrapporter«: », undtagelseserklæringer m.v., som indsendes i stedet herfor, delårsrapporter for statslige aktieselskaber og virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, indberetninger om nettoomsætning efter § 138, stk. 6, samt af indberetninger om bogføringssystem efter § 138 a, stk. 1 og 2, «.

5. I § 159, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »som indsendes i stedet for årsrapporter,«: »indberetninger om nettoomsætning efter § 138, stk. 6, indberetninger om bogføringssystem efter § 138 a, stk. 1 og 2, rapporter om indkomstskatteoplysninger i henhold til §§ 137 b-137 e og eventuelle tilhørende erklæringer efter § 137 d, stk. 3, og § 137 e, stk. 3,«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 22. juni 2023.

Stk. 2. § 1, nr. 3, har virkning for regnskabsår, der begynder den 22. juni 2024 eller senere.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Offentliggørelse af rapport om indkomstskatteoplysninger
 - 2.1. Gældende ret
 - 2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2101 af 24. november 2021 om ændring af direktiv 2013/34/EU (regnskabsdirektivet) for så vidt angår offentliggørelse af indkomstskatteoplysninger for visse virksomheder og filialer m.v.

Ændringsdirektivet har til formål at fremme et fair og effektivt skattesystem, der understøtter gode vækstbetingelser baseret på princippet om, at virksomheder betaler skatter i det land, hvor deres indtægter genereres. Aggressiv skatteplanlægning og skatteunddragelse underminerer dette princip og skaber konkurrenceforvridning til ulempe for det flertal af virksomheder, der ikke foretager skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning.

Direktivet indebærer krav om større åbenhed om skatteforhold for de allerstørste virksomheder og koncerner, der har aktivitet i EU/EØS, uanset om de er hjemmehørende i eller uden for EU/EØS. Den grundlæggende forudsætning for at blive omfattet af reglerne er således, at der udøves aktivitet i EU/EØS. De omfattede virksomheder og filialer vil blive forpligtet til at offentliggøre en rapport om deres skatteforhold, opdelt i aktiviteter og lande. Rapporten har til formål at skabe gennemsigtighed om, i hvilke lande virksomhederne har deres indtjening, og i hvilke lande de har betalt skat.

Kravene skal således være med til at fremme en ansvarlig skattepraksis blandt virksomhederne, så de ikke spekulerer i, hvor de kan placere indtjening og betale skat, og derigennem styrke offentlighedens tillid til virksomhederne. Oplysningerne kan få betydning for, i hvilke virksomheder investorerne vil placere deres investeringer, og hvilke virksomheder forbrugere og andre kunder vil handle med.

2. Offentliggørelse af rapport om indkomstskatteoplysninger

2.1. Gældende ret

Efter den gældende årsregnskabslov skal de omfattede virksomheder aflægge en årsrapport og indsende denne til Erhvervsstyrelsen med henblik på offentliggørelse. Årsrapporten skal indeholde oplysninger om den specifikke virksomhed, herunder bl.a. indtægter, skat af årets resultat m.v. Nogle virksomheder er derudover forpligtet til at aflægge et koncernregnskab, der indeholder tilsvarende oplysninger for de samlede virksomheder i koncernen.

I gældende ret findes der ikke generelle regler om virksomheders pligt til at offentliggøre en rapport specifikt om indkomstskatteoplysninger, der har til formål at skabe gennemsigtighed om virksomheders skattepraksis. Der findes dog lignende regler for enkelte virksomhedstyper/brancher. Efter § 124 a i bekendtgørelse nr. 281 af 26. marts 2014 om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., gælder, at kreditinstitutter skal offentliggøre oplysninger om bl.a. omsætning, skat og modtagne tilskud for hvert enkelt land, hvor virksomheden er etableret ved en eller flere filialer eller dattervirksomheder. Efter årsregnskabslovens § 99 c skal store virksomheder med aktivitet inden for efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding af mineral-, olie- og naturgasforekomster m.v. eller skovning af primærskove, supplere årsrapportens ledelsesberetning med en beretning om betalinger til myndigheder i Danmark og udlandet, herunder med bl.a. oplysninger om skattebetalinger.

Udover ovennævnte regler om offentliggørelse indeholder skattekontrollovens §§ 48-52 krav om, at meget store multinationale koncerner med aktiviteter i EU/EØS skal indgive en rapport til skattemyndighederne om koncernens økonomiske aktiviteter i hvert enkelt land i hele verden

med henblik på international udveksling af oplysninger til beskatningsformål.

2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Aggressiv skatteplanlægning, hvor multinationale koncerner etablerer konstruktioner, der anvendes til at undgå eller minimere skattebetalinger, har grænseoverskridende karakter og nødvendiggør fælleseuropæiske regler. Danske særregler vil derfor ikke have effekt på en global udfordring, og samtidig bør EU-regulering ikke implementeres på en mere bebyrdende måde for danske virksomheder, end formålet tilsiger. Lovforslaget går derfor ikke videre end nødvendigt for Danmarks EU-retlige forpligtelser for så vidt angår de materielle regler, herunder f.eks. krav til rapporternes indhold. På den måde sikres det, at danske virksomheders konkurrenceevne ikke forringes.

Erhvervsdrivende fonde og visse virksomheder med begrænset ansvar, herunder andelsselskaber er omfattet af årsregnskabsloven, men ikke reguleret i regnskabsdirektivet. I Danmark er erhvervsdrivende fonde, andelsselskaber m.fl. som udgangspunkt underlagt de samme krav til regnskabsrapportering som aktie- og anpartsselskaber.

Reglerne om rapportering om indkomstskatteoplysninger vil følge årsregnskabslovens anvendelsesområde. Herigenem sikres det, at særlige danske virksomhedsformer og koncernkonstruktioner ikke falder uden for reglerne. Det kan eksempelvis være store multinationale koncerner, der har en dansk erhvervsdrivende fond som ultimativ ejer.

Oplysningerne i rapporterne skal præsenteres ved hjælp af en fælles skabelon og et elektronisk maskinlæsbart rapporteringsformat, som fastsættes af Europa-Kommissionen ved gennemførelsesretsakter. I betragtningerne til direktivet fremhæves det, at data skal være sammenlignelige, og at Kommissionen ved fastlæggelsen af skabelonen og rapporteringsformatet derfor bør tage hensyn til udviklingen af det fælles europæiske adgangspunkt (European Single Access Point - ESAP). ESAP indebærer, at virksomheder gennem eksisterende rapporteringsveje og registre vil skulle indsende visse oplysninger, som de relevante myndigheder derefter indsamler til brug for en offentlig digital fælleseuropæisk portal.

I direktivet er der en mulighed for medlemsstater til at fritage de omfattede virksomheder fra at gøre rapporten tilgængelig på pågældende virksomheds hjemmeside, hvis rapporten indsendes til offentliggørelse gennem et nationalt register. Virksomhederne skal dog på deres hjemmeside oplyse, hvor rapporten er tilgængelig. Af hensyn til muligheden for at indsamle oplysninger til en offentlig digital fælleseuropæisk portal og derigennem understøtte formålet om gennemsigtighed har Erhvervsministeriet valgt at udnytte optionen ved at foreslå, at de omfattede virksomheder vil skulle indsende rapporten om indkomstskatteoplysninger til Erhvervsstyrelsen. På den måde vil offentligheden få nem adgang til rapporterne og grundlag for sammenlignelighed på tværs af virksomheder.

Årsregnskabsloven indeholder i kapitel 21 kontrolbestem-

melser for årsrapporter m.v. Det vurderes hensigtsmæssigt, at disse bestemmelser ligeledes finder anvendelse på rapporterne om indkomstskatteoplysninger, så der sikres effektiv regelefterlevelse på området. Det vurderes dog, at der er behov for at foretage en justering af den gældende hjemmel til at foretage kontrol af årsrapporter m.v. Kontrollen vil tage udgangspunkt i den udtalelse, revisor vil skulle afgive i forbindelse med årsregnskabet, om hvorvidt en virksomhed har offentliggjort en rapport om indkomstskatteoplysninger eller ej.

En implementeringsplan har været forelagt Erhvervslivets EU- og regelforum, der bl.a. har til opgave at give fagministerier forslag til forestående implementering af EU-regulering. Forummet havde ikke bemærkninger hertil.

2.3. Den foreslåede ordning

Ved forslagens § 1, nr. 3, foreslås indsat §§ 137 b-137 j, som er en række nye regler for store multinationale virksomheder og koncerner om udarbejdelse og indberetning af rapport om indkomstskatteoplysninger til Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås i § 137 b, at en modervirksomhed, der aflægger koncernregnskab, og hvor koncernens nettoomsætning overskrider 5,6 mia. kr., årligt skal udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger vedrørende alle virksomheder i koncernen.

Det foreslås i § 137 c, at en virksomhed, der ikke indgår i en koncern, men hvor virksomhedens nettoomsætning overskrider 5,6 mia. kr., årligt skal udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger.

Det foreslås i § 137 d, at en dattervirksomhed omfattet af regnskabsklasse C eller D, hvis øverste modervirksomhed er hjemmehørende uden for EU/EØS, og hvor koncernens samlede årlige nettoomsætning overskrider 5,6 mia. kr., årligt skal udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger vedrørende den øverste modervirksomhed.

Det foreslås i § 137 e, at en filial, der er oprettet af en virksomhed, der er hjemmehørende uden for EU/EØS, og hvor filialens nettoomsætning overskrider 89 mio. kr., og nettoomsætningen for filialens hovedselskab eller for den øverste modervirksomhed i den koncern uden for EU, som hovedselskabet indgår i, overskrider 5,6 mia. kr., årligt skal udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger vedrørende den virksomhed, der har oprettet filialen, eller den øverste modervirksomhed.

Det foreslås i §§ 137 f-137 g, at rapporten om indkomstskatteoplysninger skal indeholde en række oplysninger om bl.a. antal ansatte, indtægter, betalt skat, overskud m.v. Derudover foreslås det, at rapporten skal præsenteres pr. land for aktiviteter inden for EU/EØS og for aktiviteter i lande, der fremgår af særlige EU-liste over skattejurisdiktioner, der ikke er samarbejdsvillige. Listerne ajourføres som udgangspunkt to gange årligt og vedtages af EU's Råd af økonomi- og finansministre (Økofinrådet), hvorefter den offentliggøres i EU-tidende. Kriterierne for optagelse på listen tager udgangspunkt i forhold om bl.a. gennemsigtighed på skatteområdet og fair beskatning. Øvrige aktiviteter uden for

EU/EØS præsenteres samlet. Erhvervsstyrelsen bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om rapporteringsformen, da Europa-Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter på et senere tidspunkt vil fastsætte skabelon og formater for den elektroniske rapportering.

Det foreslås i § 137 i, at revisor i revisionspåtegningen på et årsregnskab og et eventuelt koncernregnskab for en virksomhed i regnskabsklasse C og D vil skulle afgive en udtalelse om, hvorvidt virksomheden i det foregående regnskabsår var forpligtet til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, og i bekræftende fald, om rapporten er offentliggjort.

Det foreslås i § 137 j, at rapporten vil skulle indsendes til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører. Det betyder, at hvis en virksomhed har regnskabsafslutning den 31. december 20XX, skal rapporten være indsendt senest den 31. december 20XX+1.

Herudover foreslås der ændringer af § 155 b, stk. 3, hvor adgangen til omgørelse tydeliggøres, samt af § 159, stk. 1, hvor det tilføjes, at Erhvervsstyrelsen kan iværksætte en kontrol af rapporten om indkomstskatteoplysninger, indberetninger om nettoomsætning og indberetninger om bogføringssystem.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Erhvervsstyrelsen forventer i forbindelse med udmøntningen af reglerne om rapporter om indkomstskatteoplysninger at skulle afholde udgifter på ca. 3 mio. kr. til IT-udvikling og ca. 1 mio. kr. til løbende vedligehold. Udgifterne vedrører etablering af en indberetningsløsning for rapporterne samt udstilling heraf. Estimatet er usikkert. Det skyldes, at udviklingen af indberetningsløsningen er afhængig af Europa-Kommissionens offentliggørelse af en gennemførelsesretsakt, som først forventes vedtaget i 3. kvartal 2024, herunder med risiko for forsinkelse. Gennemførelsesretsakten skal fastlægge en fælles skabelon og et elektronisk, maskinlæsbart rapporteringsformat.

Udgifter til kontrol af overholdelse af reglerne, herunder om manglende indberetning af rapporten, forventes at kunne afholdes inden for styrelsens egne rammer.

Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.

Ved udarbejdelsen af lovforslaget er de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning vurderet. Forslaget bemyndiger Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler for digital indberetning af rapporterne om indkomstskatteoplysninger. Det sker af hensyn til på sigt at kunne indsamle oplysninger til en offentlig digital fælleseuropæisk portal.

Lovforslaget vurderes at leve op til princip 2 om digital kommunikation, da indrapporteringen af data skal ske digitalt. I forbindelse med princip 4 om sammenhæng på tværs kan der være en risiko for unødige byrder, da skattekontrollovens §§ 48-52 indeholder krav om, at meget store multinationale koncerner med aktiviteter i EU/EØS skal indgive en

rapport til skattemyndighederne om koncernens økonomiske aktiviteter i hvert enkelt land i hele verden med henblik på international udveksling af oplysninger til beskatningsformål. Af hensyn til at undgå denne risiko kan oplysningerne i indkomstskatterapporten gives med udgangspunkt i rapporten til skattemyndighederne. I forbindelse med udviklingen af den digitale løsning til indberetning vil der så vidt muligt blive anvendt eksisterende offentlig infrastruktur, herunder f.eks. anvendelse af MitID, jf. princip 6 om offentlig infrastruktur. Herudover er lovforslaget også i overensstemmelse med princip 7 om at forebygge snyd og fejl, da de gældende kontrol- og sanktionsbestemmelser for årsrapporter i årsregnskabsloven også vil finde anvendelse på rapporten om indkomstskatteoplysninger. Det er disse principper, der er vurderet relevante.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

De virksomheder, der omfattes af forslaget, er som udgangspunkt i dag allerede omfattet af krav om en tilsvarende rapport med oplysninger til skattemyndighederne, ligesom mange virksomheder allerede frivilligt offentliggør en rapport om indkomstskatteoplysninger. Af den grund vil der for mange af de omfattede virksomheder ikke være nye byrder forbundet med indsamling af data til rapporterne.

Forslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsens *Område for Bedre Regulering* (OBR), som har vurderet, at de administrative omkostninger forbundet med at efterleve kravene er væsentlige. De har derfor gennemført en AMVAB-måling (Aktivitetsbaseret måling af virksomhedernes administrative byrder). På den baggrund vurderer OBR, at de samlede administrative omstillingsomkostninger vil være ca. 2,6 mio. kr. Omkostningen dækker primært over ressourceforbrug til at udarbejde de initiale prosabeskrivelser til rapporten, som kan udgøre skabelon for de kommende år, samt til at bygge eller ombygge en model til at lave det rette dataudtræk. De samlede løbende administrative omkostninger vurderes at være på ca. 6,7 mio. kr. årligt. Beløbet dækker over omkostninger til at udarbejde, indsende og henvise til rapporten.

Derudover vurderes lovforslaget at medføre adfærdsvirkninger blandt de omfattede virksomheder. Adfærdsvirkningerne følger af den ændrede dynamik mellem virksomheders ledelse og bestyrelse på den ene side og virksomhedernes ejerskabskreds og interessenter på den anden, som et øget informationsniveau om virksomhedernes interne strukturer kan medføre.

Ifølge Europa-Kommissionens konsekvensvurdering viser forskning dog, at disse virkninger afhænger af en række forhold så som aktionærernes forhandlingsstyrke over for virksomhedens ledelse.

Europa-Kommissionen argumenterer i sin konsekvensvurdering endvidere for, at omsætningsgrænsen svarende til 5,6 mia. kr., som afgør, om en virksomhed eller koncern skal offentliggøre en rapport om indkomstskatteoplysninger, kan føre til, at nogle virksomheder bevidst mindsker deres vækst for at holde sig under bagatelgrænsen for derved at undgå kravet om offentliggørelse af en rapport. Det er ikke muligt

at vurdere, om dette vil være tilfældet blandt danske virksomheder.

Det skal i forlængelse heraf nævnes, at en del af de omfattede danske koncerner allerede er begyndt at forberede sig på at offentliggøre de krævede oplysninger. Det følger dels af, at Kommissionens forslag har været forhandlet igennem en årrække, og således er bredt kendt blandt de omfattede virksomheder. Dels af et vedvarende offentligt fokus på visse multinationale virksomheders skattepraksis og ønske om indblik heri. Europa-Kommissionen fremhæver i den forbindelse, at undersøgelser har vist, at interesseorganisationer, medier, borgere og visse investorer argumenterer for, at offentliggørelse vil male et mere præcist billede af en virksomheds bidrag til det omkringliggende samfund, som sætter interessenterne i stand til at træffe bedre økonomiske beslutninger. De argumenterer også for, at en øget gennemsigtighed om virksomhedernes interne strukturer vil bidrage til at bevare offentlighedens tillid til skatteopkrævningssystemet og skattemyndighederne. Det skyldes, at virksomhedernes bidrag til samfundet – gennem deres skattebetaling – i stigende grad bliver set som en del af deres 'Corporate Social Responsibility' (CSR).

Ved udarbejdelsen af lovforslaget er de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering vurderet.

Ifølge princip 1 bør den nationale regulering som udgangspunkt ikke gå videre end minimumskravene i EU-reguleringen. EU's regnskabsdirektiv er implementeret i årsregnskabsloven. Årsregnskabslovens anvendelsesområde går videre end direktivets anvendelsesområde, idet flere virksomhedsformer er omfattet, herunder erhvervsdrivende fonde og visse virksomheder med begrænset ansvar, som er særlige danske virksomhedsformer. Reglerne om rapportering om indkomstskatteoplysninger, der gennemfører ændringer til regnskabsdirektivet, vil følge årsregnskabslovens anvendelsesområde. Herigennem sikres det, at disse særlige danske virksomhedsformer og koncernkonstruktioner ikke falder uden for reglerne imod direktivets hensigt. Det kan eksempelvis være store multinationale koncerner, der har en dansk erhvervsdrivende fond som ultimativ ejer. Direktivet sigter mod at omfatte store multinationale virksomheder og koncerner med aktivitet i EU, og det er vurderingen, at der ved implementering i årsregnskabsloven opnås bedst mulig harmonisering.

Implementeringen vurderes ikke at være i strid med de øvrige fire principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2101 af 24. november 2021 om ændring af direktiv 2013/34/EU (regnskabsdirektivet) for så vidt angår offentliggørelse af indkomstskatteoplysninger m.v. for visse virksomheder og filialer (EU-Tidende L 429, 1. december 2021, side 1). Direktivet skal være implementeret i Danmark senest den 22. juni 2023. Direktivet forpligter de største multinationale virksomheder til årligt at offentliggøre en rapport med en række oplysninger om deres skatteforhold, der skal skabe gennemsigtighed om, hvor de har indtjening, og hvor de betaler skat.

Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget direktivet under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsområde, særligt artikel 50, stk. 1.

Direktivet er et minimumsdirektiv. Det er derfor muligt for medlemsstater at stille krav ud over de krav, der følger af direktivet. Lovforslaget lægger ikke op til at stille yderligere materielle krav end dem, der følger af direktivet. Se nærmere herom i pkt. 2.2.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 13. februar 2023 til den 16. marts 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

92-gruppen, Aarhus BSS, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Amnesty, Akademikernes Centralorganisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægs Pension (ATP), Bryggeriforeningen, Centralorganisationens Fællesudvalg, CEPOS, Cereda, Copenhagen Business School, CSR Forum, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Statistik, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Ejendoms-mæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Initiativ for Etisk Handel, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Standard, Dansk Iværksætterforening, Dansk Mode & Textil, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Regioner, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Det Kooperative Fællesforbund, Det Nationale Netværk af Virksomhedsledere, Det Økonomiske Råds Sekretariat, Domstolsstyrelsen, EG Eksportkreditfonden, Finans Danmark, Finansforbundet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, First North, Folkekirkens Nødhjælp, Forbrugerrådet, Foreningen af Interne revisorer, FSR – Danske Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Garantifonden for indskydere og investorer, Grønlands Selvstyre, HK, Ingeniørforeningen i Danmark,

Institut for Menneskerettigheder, IT-branchen, IT-Universitetet, Komiteen for god Selskabsledelse, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kommunekredit, Kommunernes Landsforening (KL), Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbrug og Fødevarer, Landsdækkende Banker, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Mellempfolkeligt Samvir-

ke, OXFAM IBIS, Red Barnet, Rigsadvokaten, økonomi og ledelse, Rigsombudet på Færøerne, Rigsrevisionen, Roskilde Universitetscenter, SEGES, Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, SMV Danmark, Syddansk Universitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, UN Global Compact, Verdens Skove, Virksomhedsforum for Socialt Ansvar, Værdipapircentralen, WWF, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ca. 1 mio. kr. til løbende vedligehold af den digital indberetningsløsning.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ca. 3 mio. kr. til IT-udvikling ifm. etablering af digital indberetningsløsning.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	2,6 mio. kr. til omstilling og 6,7 mio. kr. til løbende aktiviteter primært forbundet med udarbejdelse og indberetning af rapporten.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2101 af 24. november 2021 om ændring af direktiv 2013/34/EU (regnskabsdirektivet) for så vidt angår offentliggørelse af indkomstskatteoplysninger m.v. for visse virksomheder og filialer (EU-Tidende L 429, 1. december 2021, side 1).	
	Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget direktivet under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsområde, særligt artikel 50, stk. 1.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja x	Nej

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås i *fodnoten* til årsregnskabslovens titel at ændre »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på

et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Europa-Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13,« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direk-

tiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Europa-Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2101 af 24. november 2021 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af selskabsoplysninger for visse virksomheder og filialer, EU-Tidende 2021, nr. L 429, 1. december 2021, side 1.«.

Den ændrede affattelse medfører, at fodnoten vil indeholde en opdateret oversigt over gældende EU-forskrifter, som udgør årsregnskabslovens EU-retlige baggrund.

Ændringen skyldes vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2101 af 24. november 2021 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af indkomstskatteoplysninger for visse virksomheder og filialer m.v.

Til nr. 2

Efter den gældende § 135, stk. 5, skal en virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse B og tilhører en klassificeret risikobranche, lade sit årsregnskab forsyne med en erklæring fra en uafhængig revisor om assistance med opstilling af årsregnskabet eller med en revisorerklæring med sikkerhed, hvis virksomheden i 2 på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet overskrider en nettoomsætning på 5 mio. kr.

Det foreslås i § 135, stk. 5, at lade henvisningen til balancetidspunktet udgå.

Ved vedtagelsen af lov nr. 695 af 24. maj 2022, hvor stk. 5 blev indsat i lovens § 135, blev dette ved en fejl affattet med angivelse af balancetidspunktet i bestemmelsen. Balancetidspunktet er ikke relevant i relation til at overskride en grænse for nettoomsætning, da denne er fordelt over regnskabsåret, hvilket er baggrunden for, at det foreslås at lade henvisningen til balancetidspunktet udgå af bestemmelsen.

Til nr. 3

Der findes i årsregnskabsloven ingen gældende bestemmelser om virksomheders eller filialers pligt til at udarbejde og offentliggøre en rapport om indkomstskatteoplysninger. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 om gældende ret i forslaget almindelige bemærkninger.

(Til § 137 b)

Det følger af det foreslåede § 137 b, stk. 1, at en modervirksomhed, der er omfattet af § 3, stk. 1, og aflægger et koncernregnskab, skal udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, jf. §§ 137 f og 137 g, hvis koncernens samlede årlige nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 5,6 mia. kr., jf. dog stk. 2. En modervirksomhed er defineret i årsregnskabslovens bilag 1, B, nr. 2.

Et koncernregnskab viser koncernens forhold, som om der er tale om én samlet virksomhed bestående af modervirksomheden og dens dattervirksomheder. Årsregnskabsloven

§ 3, stk. 1, oplister positivt de virksomhedsformer, der skal aflægge årsrapport efter reglerne i loven.

Bestemmelsen, der har baggrund i direktivets artikel 48b, indebærer, at en modervirksomhed, der er etableret som en af de virksomhedsformer, der afgør, om den er pligtig til at aflægge en årsrapport efter årsregnskabsloven og samtidig udarbejder et koncernregnskab, vil få pligt til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, hvis koncernens nettoomsætning i to regnskabsår i træk overskrider 5,6 mia. kr. Det betyder, at det er den samlede nettoomsætning for modervirksomheden og dens dattervirksomheder, som afspejlet i koncernregnskabet, der skal overskride grænsen. Bestemmelsen indebærer, at en koncern med en nettoomsætning, der i begge regnskabsårene 20xx og 20xx+1 overstiger 5,6 mia. kr., vil skulle udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger for regnskabsåret 20xx+1.

Nettoomsætning vil skulle vurderes i overensstemmelse med årsregnskabslovens definition heraf, medmindre modervirksomheden aflægger koncernregnskab efter de internationale regnskabsstandarder (IFRS). I det tilfælde vil nettoomsætningen skulle vurderes i overensstemmelse hermed. Der kan være forskelle mellem de to begrebsrammer, som primært vil være relateret til periodiseringen, det vil sige på hvilket tidspunkt et salg skal indtægtsføres.

Det følger af det foreslåede § 137 b, stk. 2, at stk. 1 ikke gælder, hvis:

- 1) modervirksomheden selv er dattervirksomhed af en højere modervirksomhed, der er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, og som udarbejder en rapport om indkomstskatteoplysninger for koncernen efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer eller efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU med senere ændringer,

Efter nr. 1, der har baggrund i direktivets artikel 48b, vil pligten til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger ikke gælde, hvis modervirksomheden selv er en højere modervirksomhed beliggende i EU/EØS, der vil skulle udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer (regnskabsdirektivet). Det skyldes, at denne højereliggende modervirksomhed efter direktivet vil være forpligtet til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, hvor alle koncernens aktiviteter vil indgå, herunder også en eventuel underliggende koncern i Danmark. På den måde sikres det, at det altid er den øverste modervirksomhed etableret inden for EU/EØS, der udarbejder en rapport om indkomstskatteoplysninger, og at denne rapport indeholder oplysninger om samtlige aktiviteter i koncernen. Det anførte er ligeledes gældende, hvis der er tale om en dattervirksomhed til en finansiel virksomhed, hvor dattervirksomheden aflægger årsrapport efter årsregnskabsloven. Oplysningskravene i direktiv 2013/36/EU er indarbejdet i § 124 a i bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., der stiller krav om en række land for land-oplysninger på konsolideret grundlag.

- 2) modervirksomheden og dens tilknyttede virksomheder, herunder deres filialer, udelukkende er etableret eller har deres faste forretningssted eller permanente erhvervsmæssige aktivitet i Danmark, eller

Efter nr. 2, der har baggrund i direktivets artikel 48b, vil pligten til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger ikke gælde, hvis modervirksomheden og dens tilknyttede virksomheder, herunder deres filialer, udelukkende er etableret eller har deres faste forretningssted eller permanente erhvervsmæssige aktivitet i Danmark. I denne sammenhæng skal det forstås sådan, at koncernen skal have aktiviteter i et eller flere andre lande end Danmark, og disse aktiviteter skal være genstand for fuld eller delvis skattepligt i de pågældende lande for at blive omfattet af kravet om at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger. Det vil således være det enkelte lands nationale beskatningsregler, der er afgørende for, om nr. 2 er opfyldt.

Formålet med rapporten er at skabe gennemsigtighed om, hvor en virksomhed eller koncern genererer sin indtjening og betaler skat. Hvis en koncern udelukkende er etableret eller har erhvervsaktiviteter i Danmark, vil den alene genere overskud og betale skat i Danmark og vil derfor ikke blive omfattet af pligten til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger. En koncern, der udelukkende er etableret eller har erhvervsmæssig aktivitet i Danmark, kan have samhandel via f.eks. eksport til andre lande uden at blive pligtig til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger.

- 3) modervirksomheden er omfattet af § 137 d.

Efter nr. 3 vil pligten til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger ikke gælde, hvis modervirksomheden er omfattet af § 137 d. En modervirksomhed, der er omfattet af stk. 1, fordi den er regnskabspligtig efter årsregnskabslovens § 3, stk. 1, og aflægger et koncernregnskab, kan samtidig være dattervirksomhed i en højereliggende koncern, hvor den øverste modervirksomhed er etableret uden for EU/EØS og bliver dermed omfattet af § 137 d.

Bestemmelsen, der har baggrund i direktivets artikel 48b, indebærer, at hvor en virksomhed både er modervirksomhed for en underkoncern etableret i Danmark og samtidig er dattervirksomhed i en højereliggende koncern etableret uden for EU/EØS, vil den skulle udarbejde rapporten i overensstemmelse med § 137 d for at sikre, at oplysningerne i rapporten vedrører den øverste koncern. Situationen kan f.eks. opstå, hvis en dansk modervirksomhed for en underkoncern har undladt at udnytte muligheden for ikke at skulle aflægge et koncernregnskab, jf. § 112.

Det følger af det foreslåede § 137 b, *stk. 3*, at modervirksomheden kan undlade at udarbejde en rapport, når koncernens samlede årlige nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider 5,6 mia. kr.

Bestemmelsen, der har baggrund i direktivets artikel 48b, indebærer, at en modervirksomhed, der jf. stk. 1 har været forpligtiget til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, fordi koncernens nettoomsætning i regnskabsårene 20xx og 20xx+1 overskred 5,6 mia. kr., ikke længere vil være forpligtet, når nettoomsætningen i begge regnskabsåre-

ne 20xx+2 og 20xx+3 ikke længere overskrider 5,6 mia. kr. I eksemplet kan modervirksomheden første gang undlade at udarbejde en rapport for regnskabsåret 20xx+3.

Det følger af det foreslåede § 137 b, *stk. 4*, at ved beregning af nettoomsætningen finder § 7, stk. 3, nr. 2, 2. pkt., anvendelse.

Efter årsregnskabslovens § 7, stk. 3, nr. 2, 2. pkt., skal nettoomsætningen forhøjes eller formindskes forholdsmæssigt, hvis et regnskabsår er kortere eller længere end 12 måneder, så der opnås et beløb svarende til beløbet for en periode på 12 måneder. Bestemmelsen er relevant i tilfælde, hvor der er tale om virksomhedens første regnskabsår, eller hvor et regnskabsår ændres, og omlægningsperioden afviger fra et normalt regnskabsår på 12 måneder. Det kan f.eks. være i forbindelse med etablering af koncernforhold.

Bestemmelsen i årsregnskabslovens § 7, stk. 4, om tillæg af finansielle indtægter og indtægter fra investeringsvirksomhed ved opgørelsen af nettoomsætning i forbindelse med beregning af størrelsesgrænser finder ikke tilsvarende anvendelse.

(Til § 137 c)

Det følger af det foreslåede § 137 c, *stk. 1*, at en virksomhed, der er omfattet af § 3, stk. 1, og som ikke indgår i en koncern, skal udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, jf. §§ 137 f og 137 g, hvis virksomhedens årlige nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 5,6 mia. kr., medmindre virksomheden udelukkende har erhvervsmæssig aktivitet i Danmark, jf. dog stk. 2.

Bestemmelsen, der har baggrund i direktivets artikel 48b, indebærer, at en virksomhed, der er etableret som en af de virksomhedsformer, der er pligtig til at aflægge en årsrapport efter årsregnskabsloven og samtidig ikke er en modervirksomhed eller dattervirksomhed i en koncern, vil få pligt til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, hvis virksomhedens nettoomsætning samtidig overskrider 5,6 mia. kr. to år i træk, og virksomheden ikke udelukkende har erhvervsmæssig aktivitet i Danmark.

Årsregnskabsloven § 3, stk. 1, oplister positivt de erhvervsdrivende virksomhedsformer, der skal aflægge årsrapport efter reglerne i loven.

Virksomhedens nettoomsætning vil i to regnskabsår i træk skulle overskride 5,6 mia. kr., hvilket indebærer, at en virksomhed med en nettoomsætning, der i begge regnskabsårene 20xx og 20xx+1 overskrider 5,6 mia. kr., vil skulle udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger for regnskabsåret 20xx+1.

Nettoomsætning vil skulle vurderes i overensstemmelse med årsregnskabslovens definition heraf, medmindre virksomheden aflægger årsregnskab efter de internationale regnskabsstandarder (IFRS). I det tilfælde vil nettoomsætningen skulle vurderes i overensstemmelse hermed. Der kan være forskelle mellem de to begrebsrammer, som primært vil være relateret til periodiseringen, dvs. på hvilket tidspunkt et salg skal indtægtsføres.

Virksomheden vil skulle have aktiviteter i et eller flere

andre lande ud over Danmark for at blive omfattet af kravet om at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger. Ved aktivitet forstås f.eks. et fast driftssted, der er genstand for fuld eller delvis skattepligt i det pågældende land under hensyn til de lokale regler for skattepligt. Det vil således være det enkelte lands beskatningsregler, der er afgørende for, om betingelsen er opfyldt. Hvis en virksomhed udelukkende er etableret eller har erhvervsaktiviteter i Danmark, vil den alene genere indtjening og være skattepligtig til Danmark og vil derfor ikke blive omfattet af pligten til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger. En virksomhed, der udelukkende er etableret eller har erhvervs-mæssig aktivitet i Danmark, vil kunne have samhandel via f.eks. eksport til andre lande, uden at blive pligtig til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger.

Det følger af det foreslåede § 137 c, *stk. 2*, at virksomheden kan undlade at udarbejde en rapport, når dens nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider 5,6 mia. kr.

Bestemmelsen, der har baggrund i direktivets artikel 48b, indebærer, at en virksomhed, der jf. stk. 1 har været forpligtiget til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, fordi virksomhedens nettoomsætning i regnskabsårene 20xx og 20xx+1 overskred 5,6 mia. kr., ikke længere vil være forpligtiget, når nettoomsætningen i begge regnskabsårene 20xx+2 og 20xx+3 ikke overskrider 5,6 mia. kr. I eksemplet kan virksomheden første gang undlade at udarbejde en rapport for regnskabsåret 20xx+3.

Det følger af det foreslåede § 137 c, *stk. 3*, at ved beregning af nettoomsætningen finder § 7, stk. 3, nr. 2, 2. pkt., anvendelse.

Efter årsregnskabslovens § 7, stk. 3, nr. 2, 2. pkt., skal nettoomsætningen forhøjes eller formindskes forholdsmæssigt, hvis et regnskabsår er kortere eller længere end 12 måneder, så der opnås et beløb svarende til beløbet for en periode på 12 måneder. Bestemmelsen er relevant i tilfælde, hvor der er tale om virksomhedens første regnskabsår, eller hvor et regnskabsår ændres, og omlægningsperioden afviger fra et normalt regnskabsår på 12 måneder.

Bestemmelsen i årsregnskabslovens § 7, stk. 4, om tillæg af finansielle indtægter og indtægter fra investeringsvirksomhed ved opgørelsen af nettoomsætning i forbindelse med beregning af størrelsesgrænser finder ikke tilsvarende anvendelse.

(Til § 137 d)

Det følger af det foreslåede § 137 d, *stk. 1*, at en dattervirksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse C eller D og indgår i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, skal udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, jf. §§ 137 f og 137 g, vedrørende den øverste koncern, hvis koncernens samlede årlige nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 5,6 mia. kr., medmindre den øverste modervirksomhed eller en anden dattervirksomhed af den øverste modervirksomhed har udarbejdet en rapport om ind-

komstskatteoplysninger, der opfylder kravene i §§ 137 f og 137 g.

En dattervirksomhed er defineret i årsregnskabslovens bilag 1, B, nr. 3, som en virksomhed, der er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed.

Bestemmelsen, der har baggrund i direktivets artikel 48b, indebærer, at en virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse C eller D og indgår i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed er etableret uden for EU/EØS, vil være forpligtiget til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, der indeholder oplysninger om alle koncernens aktiviteter, hvis koncernens samlede årlige nettoomsætning overskrider 5,6 mia. kr. to år i træk. Regnskabsklasse C og D er defineret i årsregnskabslovens § 7, stk. 1, nr. 3 og 4. Hvis den pågældende virksomhed isoleret set er under størrelsesgrænserne og dermed ikke omfattet af regnskabsklasse C, vil virksomheden være fritaget for pligten - uanset, at der under denne dattervirksomhed er mange dattervirksomheder, således at den "danske del" af koncernen må anses som regnskabsklasse C.

Det vil bl.a. være koncernens samlede nettoomsætning, der er afgørende for, om en dansk dattervirksomhed forpligtes til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger. Da den øverste modervirksomhed er etableret uden for EU/EØS, vil nettoomsætningen skulle vurderes i overensstemmelse med den regnskabsmæssige begrebsramme, der ligger til grund for koncernregnskabet. Det må antages, at der i de fleste tilfælde ikke vil være væsentlige forskelle til regnskabsdirektivets definition af nettoomsætning, og at eventuelle forskelle primært vil være relateret til periodiseringen, dvs. på hvilket tidspunkt et salg skal indtægtsføres.

Da den øverste modervirksomhed vil være etableret uden for EU/EØS, vil den ikke være omfattet af regnskabsdirektivets regler om at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger. Efter bestemmelsen vil en dattervirksomhed kunne undlade at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, hvis den øverste modervirksomhed frivilligt eller i henhold til anden lovgivning har udarbejdet en rapport om indkomstskatteoplysninger, der opfylder kravene til indhold i §§ 137 f og 137 g. Tilsvarende gør det sig gældende, hvis en anden dattervirksomhed af den øverste modervirksomhed har udarbejdet en rapport, der opfylder kravene til indhold i §§ 137 f og 137 g. I begge tilfælde vil dattervirksomheden skulle indsende rapporten i overensstemmelse med § 137 j.

Det følger af det foreslåede § 137 d, *stk. 2*, at har dattervirksomheden ikke de nødvendige oplysninger, skal den anmode dens øverste modervirksomhed om at modtage oplysningerne til brug for udarbejdelse af rapporten efter stk. 1.

I et koncernregnskab indgår som udgangspunkt regnskaber for den øverste modervirksomhed og alle dens dattervirksomheder. For at modervirksomheden kan aflægge et koncernregnskab, vil dens dattervirksomheder løbende skulle rapportere de nødvendige finansielle oplysninger til modervirksomheden. Efter stk. 1 vil rapporten om indkomst-

skatteoplysninger skulle vedrøre hele koncernen, dvs. der skal indgå oplysninger vedrørende aktiviteter for alle virksomheder i koncernen. De oplysninger må den øverste modervirksomhed forventes at være i besiddelse af, hvis den aflægger et koncernregnskab, mens dattervirksomheden, der forpligtes til at udarbejde rapporten efter stk. 1, ikke nødvendigvis har adgang til oplysningerne. Det følger derfor af stk. 2, der har baggrund i direktivets artikel 48b, at dattervirksomheden vil skulle anmode dens øverste modervirksomhed om de nødvendige oplysninger i tilfælde, hvor dattervirksomheden ikke selv har oplysningerne.

Det følger af det foreslåede § 137 d, *stk. 3*, at meddeler den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, skal dattervirksomheden udarbejde rapporten på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, og afgive en erklæring om, at den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen.

Bestemmelsen, der har baggrund i direktivets artikel 48b, vedrører de tilfælde, hvor dattervirksomheden ikke kan få adgang til alle de nødvendige oplysninger til at udarbejde en rapport. I det tilfælde skal dattervirksomheden udarbejde en rapport med de oplysninger, den er i besiddelse af. Det vil som minimum vedrøre virksomhedens egne aktiviteter. I tillæg hertil skal dattervirksomheden afgive en erklæring om, at den øverste modervirksomhed ikke har stillet de nødvendige oplysninger til rådighed om hele koncernens aktiviteter. Rapporten og erklæringen vil skulle indsendes i overensstemmelse med de foreslåede regler i § 137 j.

Det følger af det foreslåede § 137 d, *stk. 4*, at dattervirksomheden kan undlade at udarbejde en rapport, når koncernens samlede årlige nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider 5,6 mia. kr.

Bestemmelsen, der har baggrund i direktivets artikel 48b, indebærer, at en dattervirksomhed, der jf. stk. 1 har været forpligtiget til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, fordi koncernens nettoomsætning i regnskabsårene 20xx og 20xx+1 overskred 5,6 mia. kr., ikke længere vil være forpligtet, når nettoomsætningen i begge regnskabsårene 20xx+2 og 20xx+3 ikke overskrider 5,6 mia. kr. I eksemplet kan virksomheden første gang undlade at udarbejde en rapport for regnskabsåret 20xx+3.

Det følger af det foreslåede § 137 d, *stk. 5*, at ved beregning af nettoomsætningen finder § 7, stk. 3, nr. 2, 2. pkt., anvendelse.

Efter årsregnskabslovens § 7, stk. 3, nr. 2, 2. pkt., skal nettoomsætningen forhøjes eller formindskes forholdsmæssigt, hvis et regnskabsår er kortere eller længere end 12 måneder, så der opnås et beløb svarende til beløbet for en periode på 12 måneder. Uanset hvilken regnskabsmæssig begrebsramme koncernens nettoomsætning er opgjort på grundlag af, jf. bemærkningerne til stk. 1 ovenfor, finder den foreslåede bestemmelse anvendelse i tilfælde, hvor der er tale om koncernens første regnskabsår, eller hvor et regnskabsår ændres, og omlægningsperioden afviger fra et normalt regnskabsår på 12 måneder.

Bestemmelsen i årsregnskabslovens § 7, stk. 4, om tillæg

af finansielle indtægter og indtægter fra investeringsvirksomhed ved opgørelsen af nettoomsætning i forbindelse med beregning af størrelsesgrænser finder ikke tilsvarende anvendelse.

(Til § 137 e)

Det følger af det foreslåede § 137 e, *stk. 1*, at en filial af en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, skal udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, jf. §§ 137 f og 137 g, vedrørende den udenlandske virksomhed eller koncernen, jf. dog stk. 4 og 5, hvis

- 1) den udenlandske virksomhed
 - a) ikke indgår i en koncern, og denne virksomheds nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 5,6 mia. kr., eller
 - b) er en del af en koncern, hvor den øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, og koncernens samlede årlige nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 5,6 mia. kr.,
- 2) filialens nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider grænsen i § 7, stk. 2, nr. 1, litra b, og
- 3) den øverste modervirksomhed, jf. nr. 1, litra b, ikke har en stor eller mellemstor dattervirksomhed, der er underlagt reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer.

Bestemmelsen, der har baggrund i direktivets artikel 48b, regulerer, hvornår en filial vil skulle udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger. Den første betingelse i stk. 1 er, at den udenlandske virksomhed ikke er etableret i et EU/EØS-land og derfor ikke er forpligtet til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer. Udover denne betingelse skal betingelserne i nr. 1, 2 samt 3 være opfyldt.

Efter nr. 1 vil filialen skulle udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger vedrørende de aktiviteter, som udøves gennem den udenlandske virksomhed, når virksomheden ikke indgår i en koncern, og hvis virksomhedens nettoomsætning overskrider 5,6 mio. kr. to regnskabsår i træk, eller at filialen vil skulle udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger vedrørende koncernens aktiviteter, når den udenlandske virksomhed er en del af en koncern, hvor den øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land. Samtidig skal koncernens samlede årlige nettoomsætning overskride 5,6 mia. kr. to regnskabsår i træk. Den udenlandske virksomhed kan både være en dattervirksomhed af den øverste modervirksomhed eller selv være øverste modervirksomhed i koncernen.

Det er hhv. den udenlandske virksomhed eller koncernens samlede årlige nettoomsætning, der er afgørende for, om en filial forpligtes til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger. Da den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed er etableret uden for EU/EØS, vil nettoomsætningen skulle vurderes i overensstemmelse

med den regnskabsmæssige begrebsramme, der ligger til grund for virksomhedens eller koncernens regnskab. Det må antages, at der i de fleste tilfælde ikke vil være væsentlige forskelle til regnskabsdirektivets definition, og at eventuelle forskelle primært vil være relateret til periodiseringen, det vil sige på hvilket tidspunkt et salg skal indtægtsføres.

Efter nr. 2 vil filialens nettoomsætning skulle overskride den nuværende grænse på 89 mio. kr. i lovens § 7, stk. 2, nr. 1, litra b, for at blive omfattet af kravet om at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger. Nettoomsætningen er et af tre kriterier for, hvornår en virksomhed klassificeres som mellemstor.

Filialens nettoomsætning er ligeledes afgørende for, om filialen forpligtes til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger. Da filialen ikke er omfattet af pligten til at udarbejde et årsregnskab efter årsregnskabsloven, vil nettoomsætningen skulle vurderes i overensstemmelse med den regnskabsmæssige begrebsramme, der ligger til grund for den udenlandske virksomheds regnskab.

Efter nr. 3 vil den eventuelle øverste modervirksomhed, jf. nr. 1, litra b, ikke skulle have en stor eller mellemstor dattervirksomhed, der er etableret i EU/EØS og dermed omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer. I det tilfælde vil det i stedet være den pågældende dattervirksomhed, der bliver forpligtet til at udarbejde rapporten vedrørende koncernen. Stor og mellemstor er defineret i regnskabsdirektivets artikel 3, nr. 3 og 4, med udgangspunkt i numeriske grænser for hhv. balancesum, nettoomsætning og gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret.

Bestemmelsen i stk. 1 indeholder en henvisning til stk. 5, som indebærer, at hvor den udenlandske virksomhed, jf. nr. 1, litra a, eller den øverste modervirksomhed, jf. nr. 1, litra b, frivilligt eller i henhold til anden lovgivning har udarbejdet en rapport om indkomstskatteoplysninger, der opfylder kravene til indhold i §§ 137 f og 137 g, vil filialen kunne indsende denne rapport i overensstemmelse med § 137 j og dermed undlade selv at udarbejde den. Tilsvarende gør sig gældende, hvis en anden dattervirksomhed af den øverste modervirksomhed eller en anden filial af den udenlandske virksomhed har udarbejdet en rapport. Der henvises til bemærkningerne til stk. 5.

Det følger af det foreslåede § 137 e, stk. 2, at har filialen ikke de nødvendige oplysninger, skal den anmode den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed om at modtage oplysningerne til brug for udarbejdelse af rapporten efter stk. 1.

Efter stk. 1 vil rapporten om indkomstskatteoplysninger skulle vedrøre den udenlandske virksomhed eller koncernen. De oplysninger må den udenlandske virksomhed eller koncernen forventes at være i besiddelse af, mens filialen, der forpligtes til at udarbejde rapporten efter stk. 1, ikke nødvendigvis har adgang til oplysningerne. Det følger derfor af stk. 2, at filialen vil skulle anmode den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed om de nød-

vendige oplysninger i tilfælde, hvor filialen ikke selv har oplysningerne.

Det følger af det foreslåede § 137 e, stk. 3, at meddeler den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, skal filialen udarbejde rapporten på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, og afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen.

Bestemmelsen, der har baggrund i direktivets artikel 48b, vedrører de tilfælde, hvor filialen ikke kan få adgang til alle de nødvendige oplysninger for at kunne udarbejde en rapport. I det tilfælde vil filialen skulle udarbejde en rapport med de oplysninger, den er i besiddelse af. Det vil som minimum vedrøre filialens egne aktiviteter. I tillæg hertil skal filialen afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har stillet de nødvendige oplysninger til rådighed. Rapporten og erklæringen skal indsendes i overensstemmelse med de foreslåede regler i § 137 j.

Det følger af det foreslåede § 137 e, stk. 4, at en filial kan undlade at udarbejde en rapport, når

- 1) nettoomsætningen for den udenlandske virksomhed i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider 5,6 mia. kr., og rapporten udarbejdes efter stk. 1, nr. 1, litra a eller
- 2) den samlede nettoomsætning for koncernen i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider 5,6 mia. kr., og rapporten udarbejdes efter stk. 1, nr. 1, litra b, eller
- 3) filialens nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider grænsen i § 7, stk. 2, nr. 1, litra b.

En af de tre betingelser skal blot være opfyldt, for at en filial, der har været omfattet af stk. 1, kan undlade at udarbejde en rapport.

Nr. 1 og 2 indebærer, at en filial, der jf. stk. 1 har været forpligtiget til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, fordi den udenlandske virksomhed eller koncernens nettoomsætning i regnskabsårene 20xx og 20xx+1 overskred 5,6 mia. kr., ikke længere vil være forpligtet, når nettoomsætningen i begge regnskabsårene 20xx+2 og 20xx+3 ikke længere overskrider 5,6 mia. kr. I eksemplet kan filialen første gang undlade at udarbejde en rapport for regnskabsåret 20xx+3.

Tilsvarende indebærer nr. 3, at filialen ikke længere vil være forpligtet til at udarbejde en rapport, hvis dens nettoomsætning i begge regnskabsårene 20xx+2 og 20xx+3 ikke overskrider grænsen i § 7, stk. 2, nr. 1, litra b.

Det følger af det foreslåede § 137 e, stk. 5, at stk. 1 ikke finder anvendelse, hvis

- 1) den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed har udarbejdet en rapport om indkomstskatteoplysninger, der opfylder kravene i §§ 137 f og 137 g, eller
- 2) en anden filial af den udenlandske virksomhed eller en

anden dattervirksomhed af den øverste modervirksomhed har udarbejdet en rapport om indkomstskatteoplysninger, der opfylder kravene i §§ 137 f og 137 g.

Den foreslåede bestemmelse, der har baggrund i direktivets artikel 48b, regulerer de tilfælde, hvor en filial vil kunne undlade at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger. Det gør sig gældende, hvis dens øverste modervirksomhed, der er etableret uden for EU/EØS, eller den udenlandske virksomhed har udarbejdet en rapport om indkomstskatteoplysninger, der opfylder kravene til indhold i §§ 137 f og 137 g. Tilsvarende gør det sig gældende, hvis en anden filial af den udenlandske virksomhed eller en anden dattervirksomhed af den øverste modervirksomhed har udarbejdet en rapport, der opfylder kravene til indhold i §§ 137 f og 137 g. I alle tilfælde vil filialen skulle indsende rapporten i overensstemmelse med § 137 j.

Det følger af det foreslåede § 137 e, *stk. 6*, at ved beregning af nettoomsætningen finder § 7, *stk. 3, nr. 2, 2. pkt.*, anvendelse.

Efter årsregnskabslovens § 7, *stk. 3, nr. 2, 2. pkt.*, skal nettoomsætningen forhøjes eller formindskes forholdsmæssigt, hvis et regnskabsår er kortere eller længere end 12 måneder, så der opnås et beløb svarende til beløbet for en periode på 12 måneder. Uanset hvilken regnskabsmæssig begrebsramme nettoomsætningen for den udenlandske virksomhed eller for koncernen er opgjort på grundlag af, jf. bemærkningerne til *stk. 1* ovenfor, er bestemmelsen relevant i tilfælde, hvor der er tale om virksomhedens eller koncernens første regnskabsår, eller hvor et regnskabsår ændres, og omlægningsperioden afviger fra et normalt regnskabsår på 12 måneder.

Bestemmelsen i årsregnskabslovens § 7, *stk. 4*, om tillæg af finansielle indtægter og indtægter fra investeringsvirksomhed ved opgørelsen af nettoomsætning i forbindelse med beregning af størrelsesgrænser finder ikke tilsvarende anvendelse.

(Til § 137 f)

Det følger af det foreslåede § 137 f, *stk. 1*, at en rapport om indkomstskatteoplysninger skal indeholde oplysninger om samtlige aktiviteter i

- 1) virksomheden, hvis rapporten udarbejdes efter § 137 c,
- 2) koncernen, herunder aktiviteter i alle de tilknyttede virksomheder, der indgår i koncernregnskabet for det relevante regnskabsår, hvis rapporten udarbejdes efter §§ 137 b eller 137 d,
- 3) den udenlandske virksomhed, hvis rapporten udarbejdes efter § 137 e, *stk. 1, nr. 1, litra a*, eller
- 4) koncernen, herunder aktiviteterne i alle de tilknyttede virksomheder, der indgår i koncernregnskabet for det relevante regnskabsår, hvis den udenlandske virksomhed er en del af koncern, og rapporten udarbejdes efter § 137 e, *stk. 1, nr. 1, litra b*.

Bestemmelsen, der har baggrund i direktivets artikel 48c, regulerer, hvilke aktiviteter rapporten om indkomstskatteoplysninger vil skulle indeholde oplysninger om.

For en virksomhed, der ikke er en del af en koncern, vil rapporten skulle indeholde oplysninger om alle de aktiviteter, der udøves gennem virksomheden. For modervirksomheder og dattervirksomheder vil rapporten skulle indeholde oplysninger om alle de aktiviteter, der udøves gennem de virksomheder, der indgår i koncernregnskabet for det pågældende regnskabsår, som rapporten vedrører. For en filial vil rapporten skulle indeholde oplysninger om de aktiviteter, der udøves gennem den udenlandske virksomhed. Hvis den udenlandske virksomhed er en del af en koncern, vil rapporten skulle indeholde oplysninger om alle de aktiviteter, der udøves gennem de virksomheder, der indgår i koncernregnskabet for det pågældende regnskabsår, som rapporten vedrører.

Det følger af det foreslåede § 137 f, *stk. 2*, at rapporten skal udarbejdes i samme valuta, som er anvendt i årsregnskabet for den virksomhed, der udarbejder rapporten efter § 137 c. Udarbejdes rapporten efter §§ 137 b, 137 d eller 137 e, anvendes samme valuta, som er anvendt i koncernregnskabet eller årsregnskabet for den udenlandske virksomhed. Meddeler den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, jf. § 137 d, *stk. 3*, skal rapporten udarbejdes i samme valuta, som er anvendt i dattervirksomhedens årsregnskab.

Bestemmelsen indebærer, at rapporten om indkomstskatteoplysninger som udgangspunkt altid vil skulle udarbejdes i den samme valuta, som er anvendt i det regnskab for den virksomhed, som rapporten vedrører. Hvis den øverste modervirksomhed ikke stiller de nødvendige oplysninger til rådighed for en dattervirksomhed, der er omfattet § 137 d og dermed af pligten til at udarbejde en rapport vedrørende koncernen, vil rapporten dog skulle udarbejdes i samme valuta, som dattervirksomheden har anvendt i sit regnskab.

(Til § 137 g)

Det følger af det foreslåede § 137 g, *stk. 1*, at en rapport om indkomstskatteoplysninger skal indeholde følgende stamoplysninger:

- 1) Navn og CVR-nr. på den virksomhed eller filial, der offentliggør rapporten, og navn, hjemsted og eventuelt CVR-nr. på den virksomhed, som rapporten vedrører.
- 2) Det regnskabsår, som rapporten vedrører.
- 3) Den valuta, der er anvendt ved udarbejdelsen af rapporten.
- 4) De dattervirksomheder, der indgår i koncernregnskabet, og som er etableret i et EU/EØS-land eller er anført i bilag I eller II til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner, hvis rapporten vedrører en koncern.

Bestemmelsen, der har baggrund i direktivets artikel 48c, lister de generelle oplysninger, som en rapport om indkomstskatteoplysninger vil skulle indeholde. Oplysningerne har karakter af stamoplysninger og skal bidrage til, at myndigheder og andre brugere af rapporten bl.a. nemt kan identificere hvilke virksomheder, rapporten vedrører, og hvilken periode, rapporten dækker. Oplysningerne i rapporten om indkomstskatteoplysninger skal alene gives for det aktuel-

le år, og der er således ikke krav om sammenligningstal for foregående år. Der henvises til bemærkningerne til det foreslåede stk. 3 for nærmere gennemgang af bilag I og II til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner, (EU-Tidende C 64, 21. februar 2023, s. 17).

Det følger af det foreslåede § 137 g, *stk. 2*, at udover oplysningerne, der er nævnt i stk. 1, skal rapporten indeholde følgende specifikke oplysninger, jf. dog § 137 h:

- 1) En kort beskrivelse af aktiviteten.
- 2) Antal beskæftigede opgjort som heltidsbeskæftigede.
- 3) Indtægter inklusive transaktioner med nærtstående parter, herunder
 - a) a) nettoomsætning, andre driftsindtægter, indtægter af kapitalinteresser eksklusiv udbytte fra tilknyttede virksomheder, indtægter af andre værdipapirer og tilgodehavender, der udgør en del af anlægsaktiverne, andre renteindtægter og tilsvarende indtægter, eller
 - b) b) indtægter, som defineret af den regnskabsmæssige begrebsramme, der ligger til grund for udarbejdelsen af regnskaberne.
- 4) Resultat før skat.
- 5) Beregnet betalbar indkomstskat i den enkelte skattejurisdiktion for det regnskabsår, rapporten vedrører.
- 6) Betalt indkomstskat i den enkelte skattejurisdiktion i det regnskabsår, rapporten vedrører.
- 7) Akkumuleret overskud.

Bestemmelsen lister de oplysninger, som skal gives i rapporten om samtlige aktiviteter, jf. § 137 f. Modsat oplysninger efter stk. 1, skal oplysningerne efter stk. 2, præsenteres separat for hver aktivitet, jf. det foreslåede stk. 3.

Efter bestemmelsen vil rapporten skulle indeholde en kort beskrivelse af aktiviteten. Denne korte beskrivelse skal bidrage til, at brugerne af rapporten kan sætte det nærmere indhold af rapporten i en relevant kontekst.

I forbindelse med indtægter inklusive transaktioner med nærtstående parter bemærkes det i litra a, at udbytte skal holdes uden for indtægterne. I de tilfælde, hvor en virksomhed benytter indre værdis metode, vil dattervirksomhedens resultat indgå i indtægterne.

Der henvises i øvrigt til direktiv 2013/34/EU (regnskabsdirektivet) for nærmere definition af indtægterne.

Resultat før skat samt andre øvrige oplysninger, hvor det er relevant, vil skulle angives før koncernelimineringer, da oplysningerne skal præsenteres for hvert land, jf. stk. 3 og ikke for eksempelvis den samlede koncern.

Beregnet betalbar indkomstskat i den enkelte skattejurisdiktion for det regnskabsår, rapporten vedrører, vil alene skulle indeholde årets aktuelle skat. Det betyder, at oplysningen er eksklusiv eventuelle udskudte og hensatte skatter i det omfang, den relevante regnskabsmæssige begrebsramme måtte kræve afsættelse heraf.

Betalt indkomstskat i den enkelte skattejurisdiktion i det regnskabsår, rapporten vedrører, vil skulle oplyses inklusive eventuelle kildekatte og aconto skatter, der måtte være betalt i det regnskabsår, rapporten vedrører.

Akkumuleret overskud vil skulle angives uden eventuelle opskrivningsreserver.

Der henvises i øvrigt til den begrebsramme, der anvendes som grundlag for de oplysninger, der indgives til told- og skatteforvaltningen, hvor der er sammenfald mellem de specifikke oplysningskrav. Begrebsrammen tager udgangspunkt i standardskabelonen til OECDs Transfer Pricing Guidelines kapitel V, hvor OECD har defineret en række centrale begreber for at sikre en ensartet implementering af rapporteringsforpligtelsen.

Rapporten kan indeholde en overordnet beskrivelse på concernniveau af eventuelle væsentlige forskelle mellem den oplyste beregnede betalbare indkomstskat, jf. nr. 5, i en rapport for det foregående regnskabsår og den betalte indkomstskat, jf. nr. 6, i det regnskabsår rapporten vedrører, hvis det er relevant.

Det følger af det foreslåede § 137 g, *stk. 3*, at oplysningerne efter stk. 2 skal præsenteres separat for

- 1) aktiviteter for hvert land inden for EU/EØS,
- 2) aktiviteter for hver skattejurisdiktion, som den 1. marts i det regnskabsår, som rapporten vedrører, er anført i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner, som offentliggjort i EU-Tidende, og
- 3) aktiviteter for hver skattejurisdiktion, som den 1. marts i det regnskabsår, som rapporten vedrører, og den 1. marts i det foregående regnskabsår er anført i bilag II til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner, som offentliggjort i EU-Tidende.

Nr. 1 indebærer, at de aktiviteter, der skal gives oplysninger om efter stk. 2, vil skulle præsenteres pr. land for aktiviteter, der udøves inden for EU/EØS. Det gælder også, hvis et land måtte have flere separate skattejurisdiktioner, eller hvis flere virksomheder i en koncern har aktiviteter i samme land. Hvis en virksomhed eller koncern, der er etableret i Danmark, f.eks. udøver aktiviteter i Tyskland og Italien, vil oplysningerne i rapporten skulle præsenteres separat for hhv. Danmark, Tyskland og Italien. Har virksomheden eller koncernen også aktiviteter i lande uden for EU/EØS, vil oplysningerne om disse konkrete aktiviteter kunne præsenteres samlet, jf. også stk. 4. Det vil sige, at de ikke skal opdeles pr. land, jf. dog nr. 2 og 3.

Efter nr. 2 og 3 vil oplysninger om aktiviteter i lande, der fremgår af bilag I eller II til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner, altid skulle præsenteres pr. land.

For bilag I gælder det, at hvis et land eller skattejurisdiktion den 1. marts i det regnskabsår, som rapporten vedrører, er opført i bilaget, vil oplysninger om aktiviteter i det pågældende land skulle præsenteres separat. Det betyder, at hvis en virksomhed udarbejder en rapport vedrørende regnskabsåret 20xx, skal den separat præsentere oplysninger om aktiviteter i et land, der var på listen den 1. marts i regnskabsåret 20xx.

For bilag II gælder det, at hvis et land eller skattejurisdik-

tion den 1. marts i det regnskabsår, som rapporten vedrører, og den 1. marts i det foregående regnskabsår var opført i bilaget, vil oplysninger om aktiviteter i det pågældende land skulle præsenteres separat. Det betyder, at hvis en virksomhed udarbejder en rapport vedrørende regnskabsåret 20xx, vil den separat skulle præsentere oplysninger om aktiviteter i et land, der var på listen både den 1. marts i regnskabsåret 20xx og den 1. marts i regnskabsåret 20xx-1.

Formålet med EU-listen over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner er at tilskynde til positive ændringer i de opførte jurisdiktioners skattelovgivning og -praksis. EU har en række kriterier for optagelse på listen, der tager udgangspunkt i bl.a. gennemsigtighed på skatteområdet og fair beskattning. Bilag I lister de lande, der ikke lever op til kriterierne, mens bilag II lister de lande, der ligeledes ikke lever op til kriterierne, men som har givet tilsagn om at gennemføre reformer. Listen ajourføres som udgangspunkt to gange årligt og vedtages af EU's Råd af økonomi- og finansministre af (Økofinrådet), hvorefter den offentliggøres i EU-tidende.

Det følger af det foreslåede § 137 g, stk. 4, at for øvrige aktiviteter uden for EU/EØS præsenteres oplysningerne samlet.

Bestemmelsen indebærer, at hver oplysning efter stk. 2 præsenteres samlet for de aktiviteter, der hverken udøves inden for EU/EØS eller udøves i skattejurisdiktioner, der er anført i bilag I eller bilag II til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner, (EU-Tidende C 64, 21. februar 2023, s. 17).

Det følger af det foreslåede § 137 g, stk. 5, at oplysningerne efter stk. 2 kan opgøres på samme grundlag som den rapport, der måtte være indgivet til told- og skatteforvaltningen efter skattekontrollovens §§ 48-52.

Af hensyn til at undgå unødige byrder for de omfattede virksomheder og filialer kan oplysningerne gives med udgangspunkt i den rapport, som de omfattede virksomheder og filialer måtte indgive til told- og skatteforvaltningen om deres økonomiske aktiviteter i hvert enkelt land i hele verden efter skattekontrollovens §§ 48-52. Det betyder, at virksomheder og filialer, der er omfattet af §§ 137 b-137 e, kan vælge at anvende den begrebsramme, der er anvendt som grundlag for de oplysninger, de indgiver til told- og skatteforvaltningen, hvor der er sammenfald mellem de specifikke oplysningskrav. Begrebsrammen tager udgangspunkt i standardskabelonen til OECDs Transfer Pricing Guidelines kapitel V, hvor OECD har defineret en række centrale begreber for at sikre en ensartet implementering af rapporteringsforpligtelsen.

Dette indebærer blandt andet, at ved oplysninger om indtægter m.v. i de enkelte jurisdiktioner kan disse beregnes både efter de metoder, som anvendes til brug for koncernregnskabet og de metoder, som er anvendt ved udarbejdelse af de lokale regnskaber.

Hvor en virksomhed eller filial i overensstemmelse med § 137 j skal indsende en rapport, som en anden virksomhed

har udarbejdet, vil denne rapport tilsvarende kunne være udarbejdet med udgangspunkt i OECDs begrebsramme.

(Til § 137 h)

Det følger af det foreslåede § 137 h, stk. 1, at en eller flere specifikke oplysninger efter § 137 g, stk. 2, kan udelades af rapporten, hvis offentliggørelse heraf kan volde betydelig skade for den virksomhed, som oplysningerne vedrører, jf. dog stk. 3. Enhver udeladelse skal oplyses sammen med en behørigt begrundet redegørelse for, hvorfor udeladelsen er nødvendig.

Bestemmelsen, der har baggrund i direktivets artikel 48c, medfører, at den omfattede virksomhed eller filial midlertidigt vil kunne være fritaget for at oplyse en eller flere specifikke oplysninger i rapporten. Virksomheder og filialer kan dog kun undlade at rapportere om oplysninger, hvis offentliggørelsen vil kunne volde betydelig skade for den virksomhed, som oplysningerne vedrører. Det kan eksempelvis være i forbindelse med etablering af nye enkeltaktiviteter på et nyt marked. Skaden skal vurderes for den enkelte specifikke oplysning, dvs. at oplysninger om nye aktiviteter som helhed ikke umiddelbart kan udelades.

Den virksomhed eller filial, der udelader oplysningerne, vil tydeligt skulle angive hvilke oplysninger, der er udeladt, samt give en begrundet forklaring i rapporten. Det vil være op til virksomheden eller filialen selv at bedømme, om offentliggørelsen af oplysningerne vil skade dens markedsposition alvorligt. En myndighed skal således ikke inden udarbejdelsen og offentliggørelsen vurdere, hvorvidt udeladelsen af oplysningerne er berettiget. Virksomhedens vurdering kan dog efterprøves i forbindelse med en efterfølgende kontrol efter årsregnskabslovens bestemmelser herom.

Det følger af § 137 h, stk. 2, at udeladte oplysninger skal senest 5 år regnet fra tidspunktet for udeladelsen medtages i en rapport om indkomstskatteoplysninger.

Den foreslåede bestemmelse, der har baggrund i direktivets artikel 48c, medfører, at de udeladte oplysninger vil skulle offentliggøres senest 5 år efter det regnskabsår, hvor oplysningerne blev udeladt. Er virksomheden eller filialen på dette tidspunkt ikke længere omfattet af pligten til at udarbejde en rapport, jf. betingelserne i §§ 137 b-137 e, vil de tidligere udeladte oplysninger fortsat skulle indsendes til Erhvervsstyrelsen med henblik på offentliggørelse.

Det følger af det foreslåede § 137 h, stk. 3, at uanset stk. 1 kan oplysninger, der vedrører en skattejurisdiktion, der er anført i bilag I eller II til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner, ikke udelades.

Selvom der kan være en risiko for, at virksomheder eller filialer uberettiget udelader oplysninger og dermed begrænser offentlighedens adgang til oplysningerne, vurderes det, at formodningen for offentliggørelse er stærk. Det skyldes bl.a., at der skal være tale om, at offentliggørelse af oplysningerne kan volde betydelig skade. Herudover følger det af stk. 2 og 3, at oplysningerne vil skulle medtages senest 5 år regnet fra tidspunktet for udeladelsen, samt at det ikke er

muligt at udelade oplysninger vedr. ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner.

(Til § 137 i)

Det følger af det foreslåede § 137 i, stk. 1, at revisionspåtegningen på et årsregnskab og eventuelt koncernregnskab for en virksomhed i regnskabsklasse C og D skal indeholde en udtalelse om, hvorvidt virksomheden for det foregående regnskabsår var forpligtet til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, jf. §§ 137 b-137 e, og i bekræftende fald om rapporten er offentliggjort, jf. § 137 j.

Det foreslåede, der har baggrund i direktivets artikel 48f, medfører, at udtalelsen vil skulle gives i revisionspåtegningen på årsregnskabet eller et eventuelt koncernregnskab for virksomheder i regnskabsklasse C og D. Det følger heraf, at det er den revisor, der er valgt til at revidere virksomhedens årsregnskab og eventuelt koncernregnskab, jf. § 135, der skal afgive udtalelsen. Regnskabsklasse C og D er defineret i årsregnskabslovens § 7, stk. 1, nr. 3 og 4.

Det følger af årsregnskabslovens § 135 hvilke virksomheder, der er omfattet af revisionspligt. Filialer vil ikke være omfattet af § 137 i, da de ikke er pligtige til at udarbejde og offentliggøre et årsregnskab, men alene skal indsende den udenlandske virksomheds reviderede årsrapport.

Revisors udtalelse vil skulle gælde det foregående regnskabsår. Det betyder, at revisor i revisionspåtegningen for regnskabsåret 20xx vil skulle afgive en udtalelse om, hvorvidt virksomheden for regnskabsåret 20xx-1 var forpligtet til at offentliggøre en rapport om indkomstskatteoplysninger, og om virksomheden har gjort dette eller ej. Revisor vil ikke skulle efterprøve, konsistentstjekke eller på anden vis kontrollere indholdet i rapporten.

Det følger af det foreslåede § 137 i, stk. 2, at udtalelsen skal angives i et særskilt afsnit i revisionspåtegningen.

Bestemmelsen skal sikre, at det bliver overskueligt for regnskabsbruger at finde den relevante information i revisionspåtegningen. Ydermere vil det være muligt til brug for myndighedskontrol maskinelt at udsøge de virksomheder, hvor revisor afgiver en udtalelse om manglende udarbejdelse eller offentliggørelse af rapporten om indkomstskatteoplysninger.

(Til § 137 j)

Det følger af det foreslåede § 137 j, stk. 1, at virksomheder og filialer, der skal udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger i henhold til §§ 137 b-137 e, skal til Erhvervsstyrelsen indsende rapporten og en eventuel erklæring, jf. § 137 d, stk. 3, eller § 137 e, stk. 3.

Det følger af det foreslåede § 137 j, stk. 2, at dattervirksomheder og filialer, der er undtaget fra selv at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, fordi en anden virksomhed i koncernen, den udenlandske virksomhed eller en anden filial af den udenlandske virksomhed har udarbejdet en rapport efter § 137 d, stk. 1, eller § 137 e, stk. 5, skal indsende rapporten til Erhvervsstyrelsen.

Det følger af det foreslåede § 137 j, stk. 3, at indsendelse

af rapporten og en eventuel erklæring til Erhvervsstyrelsen skal være foretaget senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører.

Bestemmelserne, der har baggrund i direktivets artikel 48d, indebærer, at en rapport, der er udarbejdet i henhold til §§ 137 b-137 e og en eventuel erklæring om, at der ikke er stillet de nødvendige oplysninger til rådighed, jf. § 137 d, stk. 3, eller § 137 e, stk. 3, vil skulle være modtaget i Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører. Det betyder eksempelvis, at hvis en virksomhed har kalenderåret som regnskabsår og udarbejder en rapport om indkomstskatteoplysninger for 20xx, skal rapporten og evt. erklæringen være indsendt til Erhvervsstyrelsen senest den 31. december 20xx+1. Rapporten skal indsendes som et særskilt dokument og vil således ikke skulle inkluderes i et års- eller koncernregnskab. I henhold til § 15, stk. 5, skal modervirksomheder og dattervirksomheder sikre, at dattervirksomhederne har samme regnskabsår som modervirksomheden, medmindre det ikke er muligt på grund af forhold, som er ude af modervirksomhedens og dattervirksomhedens kontrol.

I de tilfælde, hvor en dattervirksomhed eller filial ikke selv har udarbejdet en rapport, fordi den øverste modervirksomhed, en anden dattervirksomhed i koncernen, den udenlandske virksomhed eller anden filial af den udenlandske virksomhed har udarbejdet en rapport, der opfylder kravene i §§ 137 f og 137 g, vil denne rapport ligeledes skulle være modtaget i Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører.

Det følger af det foreslåede § 137 j, stk. 4, at de omfattede virksomheder og filialer skal i minimum 5 år på deres hjemmeside henvise til rapporten på Det Centrale Virksomhedsregister.

Bestemmelsen, der har baggrund i direktivets artikel 48d, skal sikre, at rapporterne er let tilgængelige, så brugerne enkelt kan finde frem til en rapport ved enten at gå på virksomhedens eller filialens hjemmeside eller på Det Centrale Virksomhedsregister (datacvr.virk.dk).

Det følger af det foreslåede § 137 j, stk. 5, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om indberetning af rapporten.

Den foreslåede bestemmelse giver Erhvervsstyrelsen hjemmel til at fastsætte nærmere regler om indberetning af indkomstskatterapporten. Det forventes, at hjemlen udnyttes således, at de omfattede virksomheder og filialer vil skulle indsende rapporten og evt. erklæringen i en særlig indberetningsløsning for indkomstskatterapporter.

For at sikre, at data er sammenlignelige, vil rapporten skulle gøres tilgængelig for offentligheden i et elektronisk rapporteringsformat, som er maskinlæsbart. Europa-Kommissionen vil via gennemførelsesretsakter fastlægge en fælles skabelon og et elektronisk, maskinlæsbart rapporteringsformat. Rapporten vil skulle offentliggøres på enten dansk eller engelsk.

Til nr. 4

Efter den gældende § 155 b, stk. 3, fastsætter Erhvervsstyrelsen regler om omgørelse af offentliggjorte årsrapporter og konsekvenserne heraf. Bestemmelsen giver således mulighed for at undtage fra hovedreglen om forbud mod omgørelse af offentliggjorte årsrapporter efter lovens § 138, stk. 5, f.eks. fordi det er nødvendigt at rette væsentlige eller åbenbare fejl eller for at berigtige ulovlige forhold.

Det følger af den foreslåede ændring af § 155 b, stk. 3, at styrelsen fastsætter regler om omgørelse af offentliggjorte årsrapporter, undtagelseserklæringer m.v., som indsendes i stedet herfor, delårsrapporter for statslige aktieselskaber og virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, indberetninger om nettoomsætning efter § 138, stk. 6, samt af indberetninger om bogføringssystem efter § 138 a, stk. 1 og 2.

Med den foreslåede ændring af § 155 b, stk. 3, vil bestemmelsen sprogligt blive bragt i overensstemmelse med den gældende formulering af lovens § 155 b, stk. 1, således at adgangen til omgørelse tydeliggøres.

Med den foreslåede ændring vil bestemmelsen endvidere blive justeret således, at denne fremover også omfatter indberetninger om nettoomsætning efter lovens § 138, stk. 6, og indberetninger om bogføringssystem efter lovens § 138 a, stk. 1 og 2. Sidstnævnte forslag til justering af bestemmelsen skal ses i sammenhæng med det samtidige forslag til ændring af lovens § 159, stk. 1, hvorefter Erhvervsstyrelsen gives adgang til at iværksætte kontrol af virksomheders indberetninger om nettoomsætning efter den gældende § 138, stk. 6, og af virksomheders indberetninger om bogføringssystem efter den gældende § 138 a, stk. 1 og 2. Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 5.

Til nr. 5

Efter den gældende § 159, stk. 1, 1. pkt., fører Erhvervsstyrelsen kontrol med årsrapporter og eventuelle hertil hørende erklæringer fra en revisor, undtagelseserklæringer og dertilhørende bilag, som indsendes i stedet for årsrapporter, halvårsrapporter for statslige aktieselskaber samt delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, og som modtages med henblik på offentliggørelse.

Med bestemmelsen kan Erhvervsstyrelsen således iværksætte en kontrol af de ovenfor nævnte dokumenter. Det fremgår i den forbindelse af § 159, stk. 2, at Erhvervsstyrelsens kontrol kan udføres i forbindelse med indberetningen, jf. § 159 a, og som efterfølgende risikobaseret kontrol, jf. § 159 b.

Det foreslås i § 159, stk. 1, 1. pkt., at følgende indsættes efter »som indsendes i stedet for årsrapporter,«: »indberetninger om nettoomsætning efter § 138, stk. 6, indberetninger om bogføringssystem efter § 138 a, stk. 1 og 2, rapporter om indkomstskatteoplysninger i henhold til §§ 137 b-137 e og eventuelle tilhørende erklæringer efter § 137 d, stk. 3, og § 137 e, stk. 3.

Den foreslåede ændring af § 159, stk. 1, skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 3, hvor det foreslås,

at virksomheder og filialer får pligt til at udarbejde og offentliggøre en rapport om indkomstskatteoplysninger. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til disse foreslåede bestemmelser. Med den foreslåede ændring af § 159, stk. 1, 1. pkt., vil det gælde, at Erhvervsstyrelsen, ligesom det er tilfældet i forhold til de dokumenter, der allerede fremgår af bestemmelsen, får adgang til at iværksætte kontrol af de rapporter om indkomstskatteoplysninger og eventuelle tilhørende erklæringer, som virksomheder og filialer efter forslaget til §§ 137 b-137 e, bliver forpligtet til at udarbejde og offentliggøre, og som de i henhold til den foreslåede § 137 j, stk. 1, skal indsende til Erhvervsstyrelsen.

Udover ovennævnte forslag til justeringer i § 159, stk. 1, 1. pkt., foreslås, at det af bestemmelsen fremgår, at Erhvervsstyrelsen kan iværksætte kontrol af virksomheders indberetninger om nettoomsætning efter den gældende § 138, stk. 6, og af virksomheders indberetninger om bogføringssystem efter den gældende § 138 a, stk. 1 og 2. Forslaget er en justering, hvorefter der i § 159, stk. 1, tages højde for de pligter, som virksomheder efter den gældende § 138, stk. 6, og § 138 a, stk. 1 og 2, har i forhold til at indberette nettoomsætning og bogføringssystem til Erhvervsstyrelsen.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 22. juni 2023.

Den foreslåede ikrafttrædelse har baggrund i, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2101 af 24. november 2021 skal være implementeret senest den 22. juni 2023, jf. direktivets artikel 2.

Efter Erhvervsministeriets Vejledning om erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger bør erhvervsrettet regulering som hovedregel træde i kraft enten 1. januar eller 1. juli. Det er dog muligt at fravige hovedreglen, hvis det følger af Danmarks EU-retlige eller andre internationale forpligtelser, at de nationale regler skal træde i kraft på et bestemt tidspunkt.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 1, nr. 3, har virkning for regnskabsår, der begynder den 22. juni 2024 eller senere.

Det foreslåede, der har baggrund i direktivets artikel 48g, medfører, at er betingelserne i §§ 137 b-137 e opfyldt på virkningstidspunktet, vil en virksomhed eller filial blive omfattet af pligten til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger vedrørende det regnskabsår, der begynder den 22. juni 2024 eller senere. Det er uden betydning, at de to regnskabsår, hvor koncernens eller virksomhedens samlede nettoomsætning overskrider 5,6 mia. kr., ligger forud for lovens ikrafttræden.

Til § 3

Det foreslås, at loven ikke gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Sagsområdet er overtaget af de færøske myndigheder, og årsregnskabsloven kan derfor ikke sættes i kraft for Færøerne.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1441 af 14. november 2022, foretages følgende ændringer:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 1982/891/EØF af 17. december 1982 om spaltning af aktieselskaber, EF-Tidende 1982, nr. L 378, side 47, dele af Rådets direktiv 1989/666/EØF af 21. december 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler, EF-Tidende 1989, nr. L 395, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, EU-Tidende 2004, nr. L 390, side 38, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 1978/660/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 1984/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 87, dele af Rådets direktiv 2006/99/EF af 20. november 2006 om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 137, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011 om fusioner af aktieselskaber, EU-Tidende 2011, nr. L 110, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 74, dele af Rådets direktiv 2013/24/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 365, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af direktiv 2013/34/EU, for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksom-

1. I *Fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Europa-Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13,« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Europa-Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2101 af 24. november 2021 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af selskabsoplysninger for visse virksomheder og filialer, EU-Tidende 2021, nr. L 429, 1. december 2021, side 1.«

heder og koncerner, EU-Tidende 2014, nr. L 330, side 1, og som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/102/EU af 7. november 2014 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2014, nr. L 334, side 86, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Europa-Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13.

§ 135. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Uanset stk. 1, 3. pkt., skal en virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse B og tilhører en klassificeret risikobranche, jf. stk. 8, lade sit årsregnskab forsyne med en erklæring fra en uafhængig revisor om assistance med opstilling af årsregnskabet eller med en revisorerklæring med sikkerhed, hvis virksomheden i 2 på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet overskrider en nettoomsætning på 5 mio. kr.

Stk. 6-8. ---

2. I § 135, stk. 5, udgår: »på balancetidspunktet«.

3. Efter afsnit IX indsættes:

»Afsnit IX a

Offentliggørelse af indkomstskatteoplysninger for visse virksomheder og filialer

Kapitel 18 a

Rapport om indkomstskatteoplysninger

De omfattede virksomheder og filialer

§ 137 b. En modervirksomhed, der er omfattet af § 3, stk. 1, og aflægger et koncernregnskab, skal udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, jf. §§ 137 f og 137 g, hvis koncernens samlede årlige nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 5,6 mia. kr., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke, hvis

- 1) modervirksomheden selv er dattervirksomhed af en højere modervirksomhed, der er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, og som udarbejder en rapport om indkomstskatteoplysninger for koncernen efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer eller efter

reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU med senere ændringer,

- 2) modervirksomheden og dens tilknyttede virksomheder, herunder deres filialer, udelukkende er etableret eller har deres faste forretningssted eller permanente erhvervsmæssige aktivitet i Danmark, eller
- 3) modervirksomheden er omfattet af § 137 d.

Stk. 3. Modervirksomheden kan undlade at udarbejde en rapport, når koncernens samlede årlige nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider 5,6 mia. kr.

Stk. 4. Ved beregning af nettoomsætningen finder § 7, stk. 3, nr. 2, 2. pkt., anvendelse.

§ 137 c. En virksomhed, der er omfattet af § 3, stk. 1, og som ikke indgår i en koncern, skal udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, jf. §§ 137 f og 137 g, hvis virksomhedens årlige nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 5,6 mia. kr., medmindre virksomheden udelukkende har erhvervsmæssig aktivitet i Danmark, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Virksomheden kan undlade at udarbejde en rapport, når dens nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider 5,6 mia. kr.

Stk. 3. Ved beregning af nettoomsætningen finder § 7, stk. 3, nr. 2, 2. pkt., anvendelse.

§ 137 d. En dattervirksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse C eller D og indgår i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, skal udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, jf. §§ 137 f og 137 g, vedrørende den øverste koncern, hvis koncernens samlede årlige nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 5,6 mia. kr., medmindre den øverste modervirksomhed eller en anden dattervirksomhed af den øverste modervirksomhed har udarbejdet en rapport om indkomstskatteoplysninger, der opfylder kravene i §§ 137 f og 137 g.

Stk. 2. Har dattervirksomheden ikke de nødvendige oplysninger, skal den anmode dens øverste modervirksomhed om at modtage oplysningerne til brug for udarbejdelse af rapporten efter stk. 1.

Stk. 3. Meddeler den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, skal dattervirksomheden udarbejde rapporten på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, og afgive en erklæring om, at den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen.

Stk. 4. Dattervirksomheden kan undlade at udarbejde en rapport, når koncernens samlede årlige nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider 5,6 mia. kr.

Stk. 5. Ved beregning af nettoomsætningen finder § 7, stk. 3, nr. 2, 2. pkt., anvendelse.

§ 137 e. En filial af en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, skal udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, jf. §§ 137 f og 137 g, vedrørende den udenlandske virksomhed eller koncernen, jf. dog stk. 4 og 5, hvis

- 1) den udenlandske virksomhed
 - a) ikke indgår i en koncern, og denne virksomheds nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 5,6 mia. kr., eller
 - b) er en del af en koncern, hvor den øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, og koncernens samlede årlige nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 5,6 mia. kr.,
- 2) filialens nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider grænsen i § 7, stk. 2, nr. 1, litra b, og
- 3) den øverste modervirksomhed, jf. nr. 1, litra b, ikke har en stor eller mellemstor dattervirksomhed, der er underlagt reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer.

Stk. 2. Har filialen ikke de nødvendige oplysninger, skal den anmode den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed om at modtage oplysningerne til brug for udarbejdelse af rapporten efter stk. 1.

Stk. 3. Meddeler den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, skal filialen udarbejde rapporten på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, og afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen.

Stk. 4. Filialen kan undlade at udarbejde en rapport, når

- 1) nettoomsætningen for den udenlandske virksomhed i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider 5,6 mia. kr., og rapporten udarbejdes efter stk. 1, nr. 1, litra a eller
- 2) den samlede nettoomsætning for koncernen i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider 5,6 mia. kr., og rapporten udarbejdes efter stk. 1, nr. 1, litra b eller
- 3) filialens nettoomsætning i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider grænsen i § 7, stk. 2, nr. 1, litra b.

Stk. 5. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis

- 1) den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed har udarbejdet en rapport om indkomstskatteoplysninger, der opfylder kravene i §§ 137 f og 137 g, eller
- 2) en anden filial af den udenlandske virksomhed eller en anden dattervirksomhed af den øverste modervirksomhed har udarbejdet en rapport om indkomstskatteoplysninger, der opfylder kravene i §§ 137 f og 137 g.

Stk. 6. Ved beregning af nettoomsætningen finder § 7, stk. 3, nr. 2, 2. pkt., anvendelse.

*Indholdet af rapport om
indkomstskatteoplysninger*

§ 137 f. En rapport om indkomstskatteoplysninger skal indeholde oplysninger om samtlige aktiviteter i

- 1) virksomheden, hvis rapporten udarbejdes efter § 137 c,
- 2) koncernen, herunder aktiviteter i alle de tilknyttede virksomheder, der indgår i koncernregnskabet for det relevante regnskabsår, hvis rapporten udarbejdes efter §§ 137 b eller 137 d,
- 3) den udenlandske virksomhed, hvis rapporten udarbejdes efter § 137 e, stk. 1, nr. 1, litra a eller
- 4) koncernen, herunder aktiviteterne i alle de tilknyttede virksomheder, der indgår i koncernregnskabet for det relevante regnskabsår, hvis den udenlandske virksomhed er en del af en koncern, og rapporten udarbejdes efter § 137 e, stk. 1, nr. 1, litra b.

Stk. 2. Rapporten skal udarbejdes i samme valuta, som er anvendt i årsregnskabet for den virksomhed, der udarbejder rapporten efter § 137 c. Udarbejdes rapporten efter §§ 137 b, 137 d eller 137 e, anvendes samme valuta, som er anvendt i koncernregnskabet eller årsregnskabet for den udenlandske virksomhed. Meddeler den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, jf. § 137 d, stk. 3, skal rapporten udarbejdes i samme valuta, som er anvendt i dattervirksomhedens årsregnskab.

§ 137 g. En rapport om indkomstskatteoplysninger skal indeholde følgende stamoplysninger:

- 1) Navn og CVR-nr. på den virksomhed eller filial, der offentliggør rapporten, og navn, hjemsted og eventuelt CVR-nr. på den virksomhed, som rapporten vedrører.
- 2) Det regnskabsår, som rapporten vedrører.
- 3) Den valuta, der er anvendt ved udarbejdelsen af rapporten.
- 4) De dattervirksomheder, der indgår i koncernregnskabet, og som er etableret i et EU/EØS-land eller er anført i bilag I eller II til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner, hvis rapporten vedrører en koncern.

Stk. 2. Udover oplysningerne, der er nævnt i stk. 1, skal rapporten indeholde følgende specifikke oplysninger, jf. dog § 137 h:

- 1) En kort beskrivelse af aktiviteten.
- 2) Antal beskæftigede opgjort som heltidsbeskæftigede.
- 3) Indtægter inklusive transaktioner med nærtstående parter, herunder
 - a) nettoomsætning, andre driftsindtægter, indtægter af kapitalinteresser eksklusive udbytte fra tilknyttede virksomheder, indtægter af andre værdipapirer og tilgodehavender, der udgør en del af anlægsaktiverne, andre renteindtægter og tilsvarende indtægter, eller

b) indtægter, som defineret af den regnskabsmæssige begrebsramme, der ligger til grund for udarbejdelsen af regnskaberne.

- 4) Resultat før skat.
- 5) Beregnet betalbar indkomstskat i den enkelte skattejurisdiktion for det regnskabsår, rapporten vedrører.
- 6) Betalt indkomstskat i den enkelte skattejurisdiktion i det regnskabsår, rapporten vedrører.
- 7) Akkumuleret overskud.

Stk. 3. Oplysningerne efter stk. 2 skal præsenteres separat for

- 1) aktiviteter for hvert land inden for EU/EØS,
- 2) aktiviteter for hver skattejurisdiktion, som den 1. marts i det regnskabsår, som rapporten vedrører, er anført i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner, som offentliggjort i EU-Tidende, og
- 3) aktiviteter for hver skattejurisdiktion, som den 1. marts i det regnskabsår, som rapporten vedrører, og den 1. marts i det foregående regnskabsår er anført i bilag II til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner, som offentliggjort i EU-Tidende.

Stk. 4. For øvrige aktiviteter uden for EU/EØS præsenteres oplysningerne samlet.

Stk. 5. Oplysningerne efter stk. 2 kan opgøres på samme grundlag som den rapport, der måtte være indgivet til told- og skatteforvaltningen efter skattekontrollovens §§ 48-52.

§ 137 h. En eller flere specifikke oplysninger efter § 137 g, stk. 2, kan udelades af rapporten, hvis offentliggørelse heraf kan volde betydelig skade for den virksomhed, som oplysningerne vedrører, jf. dog stk. 3. Enhver udeladelse skal oplyses sammen med en behørigt begrundet redegørelse for, hvorfor udeladelsen er nødvendig.

Stk. 2. Udeladte oplysninger skal senest 5 år regnet fra tidspunktet for udeladelsen medtages i en rapport om indkomstskatteoplysninger.

Stk. 3. Uanset stk. 1 kan oplysninger, der vedrører en skattejurisdiktion, der er anført i bilag I eller II til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner, ikke udelades.

*Revisors udtalelse om rapport om
indkomstskatteoplysninger*

§ 137 i. Revisionspåtegningen på et årsregnskab og eventuelt koncernregnskab for en virksomhed i regnskabsklasse C og D skal indeholde en udtalelse om, hvorvidt virksomheden for det foregående regnskabsår var forpligtet til at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, jf. §§ 137 b-137 e, og i bekræftende fald om rapporten er offentliggjort, jf. § 137 j.

Stk. 2. Udtalelsen skal angives i et særskilt afsnit i revisionspåtegningen.

*Indsendelse af rapport om
indkomstskatteoplysninger m.v.*

§ 137 j. Virksomheder og filialer, der skal udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger i henhold til §§ 137 b-137 e, skal til Erhvervsstyrelsen indsende rapporten og en eventuel erklæring, jf. § 137 d, stk. 3, eller § 137 e, stk. 3.

Stk. 2. Dattervirksomheder og filialer, der er undtaget fra selv at udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger, fordi en anden virksomhed i koncernen, den udenlandske virksomhed eller en anden filial af den udenlandske virksomhed har udarbejdet en rapport efter § 137 d, stk. 1, eller § 137 e, stk. 5, skal indsende rapporten til Erhvervsstyrelsen.

Stk. 3. Indsendelse af rapporten og en eventuel erklæring til Erhvervsstyrelsen skal være foretaget senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører.

Stk. 4. De omfattede virksomheder og filialer skal i minimum 5 år på deres hjemmeside henviser til rapporten på Det Centrale Virksomhedsregister.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om indsendelse af rapporten.

§ 155 b. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Styrelsen fastsætter regler om omgørelse af offentliggjorte årsrapporter og konsekvenserne heraf.

§ 159. Erhvervsstyrelsen fører kontrol med årsrapporter og eventuelle hertil hørende erklæringer fra en revisor, undtagelseserklæringer m.v., som indsendes i stedet for årsrapporter, halvårsrapporter for statslige aktieselskaber samt delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, som modtages med henblik på offentliggørelse. For virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, varetages kontrollen med overholdelse af standarder og regler for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter af Finanstilsynet, jf. § 161 a.

Stk. 2-5. ---

4. I § 155 b, stk. 3, indsættes efter »Styrelsen fastsætter regler om omgørelse af offentliggjorte årsrapporter«: », undtagelseserklæringer m.v., som indsendes i stedet herfor, delårsrapporter for statslige aktieselskaber og virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, indberetninger om nettoomsætning efter § 138, stk. 6, samt af indberetninger om bogføringssystem efter § 138 a, stk. 1 og 2,«.

5. I § 159, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »som indsendes i stedet for årsrapporter,«: »indberetninger om nettoomsætning efter § 138, stk. 6, indberetninger om bogføringssystem efter § 138 a, stk. 1 og 2, rapporter om indkomstskatteoplysninger i henhold til §§ 137 b-137 e og eventuelle tilhørende erklæringer efter § 137 d, stk. 3, og § 137 e, stk. 3,«.